ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. Θ. ΗΛΙΑΔΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Μ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

Γραφεῖα: Ὁδὸς Τσιμισκῆ, ἀριθ. 63
Τυπογραφεῖα: Ἁγίας Σοφίας, ἀριθ. 26
Ἀριθ. Τηλεφώνων: Γραφείων 61—44
Τυπογραφείου 54—42

Ἀριθ. φύλλου 348 | 174 — Τιμὴ δρχ. 20

DAS NEUE EUROPA
TAGESZEITUNG, MORGEN-AUSGABE
Besitzer: D. Th. ILIADIS
Hauptschriftleiter: M. PAPASTRATIGAKIS
Zeitungsbüro Tsimiski 63
Fernruf 61—44 PREIS: Dr. 20

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΜΑΪΟΥ 1942

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΡΤΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ

ΕΜΑΤΑΙΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΡΚΟΒΟΥ

ΜΑΤΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ ΟΠΩΣ ΔΙΑΦΥΓΟΥΝ

Τὸ Κέρτς κατελήφθη. Ἡ ἀκατανίκητος ὁρμὴ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων ἐθριάμβευσε καὶ πάλιν. Εἶναι ὁ πρῶτος θρίαμβος τῆς νέας ἐπιθέσεως. Οὐδὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἡρωϊκὴν ὁρμὴν τοῦ Γερμανοῦ στρατιώτου. Μὲ ὁδηγὸν καὶ ὑπέροχον ἐμπνευστὴν τὸν Φύρερ, μὲ τὴν φλογερὰν ἀγάπην του πρὸς τὴν πατρίδα, μὲ τὴν βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του, μὲ τὸ ἀδάμαστον θάρρος του, μὲ ὑπερόχους στρατιωτικὰς διοικήσεις, μὲ τεχνικὰ ὅπλα καταπλήσσοντα, ὁ Γερμανὸς στρατιώτης συνεχίζει τὴν σταυροφορίαν του κατὰ τῆς βαρβαρότητος. Κατήγαγεν ἤδη ἕνα ἀληθινὸν θρίαμβον. Ἄλλοι πολλοὶ θὰ ἐπακολουθήσουν. Οἱ βάρβαροι θὰ συντριβοῦν. Βοηθεῖ ὁ Θεὸς τὸ ἔργον τῶν σταυροφόρων τῆς πίστεως.

Τὸ χθεσινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου τοῦ Φύρερ ἀναφέρει τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὸν διεξαγόμενον εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἀγῶνα:

«Κατόπιν ὑπερνικήσεως σκληρᾶς ἀντιστάσεως, τὰ γερμανικὰ στρατεύματα εἰσῆλθον χθὲς εἰς τὸ Κέρτς. Ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν εὑρίσκονται εἰς χεῖρας μας.

Εἰς τὴν περιοχὴν Χαρκόβου, ὁ ἐχθρὸς συνέχισε τὰς ἐπιθέσεις του. Ἀπεκρούσθησαν αὗται εἰς σκληρὰς μάχας. Ἡμέτεραι ἀντεπιθέσεις διεξήχθησαν ἐπιτυχῶς. Ὁ ἐχθρὸς ἀπώλεσε μέχρι τῆς στιγμῆς **180** τάνκς.

Εἰς τὴν Λαπωνίαν, γερμανικαὶ καὶ φιλλανδικαὶ δυνάμεις ἐξηνάγκασαν εἰς ὑποχώρησιν, εἰς σκληρὰς μάχας ἐντὸς τῶν δασωδῶν μερῶν, τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐξεμηδένισαν μίαν ὁμάδα δυνάμεων, ἀποκοπεῖσαν ἀπὸ τῆς βάσεώς της.

ΤΕΡΑΣΤΙΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΡ. ΜΕΤΩΠΟΝ

Εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Μουρμάνσκ γερμανικὰ στρατεύματα ἀπέκρουσαν κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 26ης Ἀπριλίου μέχρι 13ης Μαΐου πολυαρίθμους ἐπιθέσεις ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων καὶ ἐματαίωσαν ἀποπείρας κυκλώσεως. Ὁ ἐχθρὸς ἀπώλεσεν ἐδῶ, ἐκτὸς πολυαρίθμων αἰχμαλώτων, ἄνω τῶν 8 χιλ. νεκρῶν καὶ πολυάριθμον πολεμικὸν ὑλικόν.

Ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτῶν τῶν βαρειῶν ἀπωλειῶν, ὁ ἐχθρὸς ἐξηναγκάσθη νὰ παύσῃ τὰς ἐπιθέσεις του καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς θέσεις ἐξορμήσεως του.

Εἰς τὸν κόλπον τοῦ Κόλα, ἡ ἀεροπορία κατέστρεψε ἓν ἐχθρικὸν μεταγωγικὸν 8 χιλ. τόνων. Ἓν ἕτερον μέγα ἐμπορικὸν πλοῖον ἐβλάβη δι' εὐστόχων βολῶν.

ΦΟΝ ΜΑΝΣΤΑΪΝ
ὁ νικητὴς τοῦ Κέρτς

Συγχρονισμένον Σοβιετικὸν τάνκς κατεστραμμένον

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΚΕΡΤΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 16 Μαΐου (Τρανζόσεαν). Μὲ τοὺς 70.000 τῶν κατοίκων της, ἡ πόλις τοῦ Κέρτς εἶναι ἡ δευτέρα κατὰ σειρὰν μεγάλη πόλις ἐν Κριμαίᾳ μετὰ τὴν Σεβαστούπολιν. Ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Κέρτς, κεῖται εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τῆς ὁμωνύμου χερσονήσου εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἀζοφικῆς Θαλάσσης. Ἡ πόλις εἶναι κτισμένη ἀμφιθεατρικῶς, ἐκτείνεται δὲ ὑπὸ τὴν ποδιάν εἰς τὰ περιβάλλοντα ὑψώματα.

Χάρις εἰς τὴν θέσιν του ὁ λιμὴν τοῦ Κέρτς ἐξειλίχθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν εἰς σπουδαῖον κέντρον μετακομιστικὸν ἐμπορευμάτων μεταξὺ τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

Τὸ στενὸν τοῦ Κέρτς, ἔχει μῆκος 40 χιλιομέτρων, εἰς ὡρισμένα δὲ σημεῖα 3 χιλιόμετρα μόνον. Τὸ στενὸν ἐλέγχεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν φρουρίων Γενῆ Καλὲ καὶ τῶν νέων φρουρίων Μαύλου.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 16 Μαΐου (Τρανζόσεαν) Ἐγνώσθη ὅτι οὐσιαστικῶς ὁλόκληρος ἡ χερσόνησος εὑρίσκεται ἤδη εἰς γερμανικὰς χεῖρας. Ἐλάχιστα ὑπολείμματα τῶν ἡττηθεισῶν σοβιετικῶν δυνάμεων προσπαθοῦν νὰ δραπετεύσουν διὰ τῶν πλοίων. Ἀρχηγὸς τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Κέρτς εἶναι ὁ ἀντιστράτηγος φὸν Μανσταΐν.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16 Μαΐου (D. N. B.). — Ὑπὸ στρατιωτικῶν κύκλων μεταδίδονται ἐν συνεχείᾳ τοῦ σημερινοῦ ἀνακοινωθέντος τὰ ἑξῆς: Ἡ κατάληψις τοῦ λιμένος καὶ τῆς μεγαλουπόλεως Κέρτς σημειώνει τὴν κατακλεῖδα καὶ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὀκταημέρου μάχης διασπάσεως εἰς τὸ νότιον τμῆμα τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου. Ὁλόκληρος ἡ χερσόνησος εἶχε διαρρυθμισθῆ ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων εἰς ἓν μοναδικὸν πάνοπλον ὀχύρωμα. Παρὰ τὴν σκληρὰν ἀντίστασιν αἱ γερμανορουμανικαὶ δυνάμεις διήνυσαν μαχόμεναι εἰς συνεχῆ ἐπίθεσιν αὐτήν, ἔχουσαν μῆκος 90 χιλιόμετρα καὶ ἤδη ἔφθασαν ἐπὶ εὐρέος μετώπου εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κέρτς. Διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ λιμένος τούτου αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις κυριαρχοῦν ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου θαλασσίου στενοῦ, τὸ ὁποῖον ἑνώνει τὴν Μαύρην Θάλασσαν μετὰ τῆς Ἀζοφικῆς.

Ἡ ἐπίθεσις τῶν μπολσεβίκων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Χαρκόβου χαρακτηρισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐχθρικῆς προπαγάνδας ὡς μία ἐπιχείρησις ἀνακουφίσεως ἀπέτυχε μὲ βαρείας ἀπωλείας, ἐνῷ αἱ γερμανικαὶ ἀντεπιθέσεις συνεχίζονται μετ' ἐπιτυχίας. Ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία συμβαλοῦσα ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Κέρτς ὑπεβοήθησε διὰ συνεχῶν ἐπιθέσεων ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τῶν μπολσεβικικῶν μαζῶν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ντόνετς.

Ἡ περιοχὴ τοῦ Κέρτς

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὸ Κέρτς, ἠθέλησε ν' ἀπαντήσῃ ἡ Μόσχα μὲ τὸ Ντόνετς. Ἐπεχειρήθη μία μικρὰ ἔνεσις, πρὸς τόνωσιν τῆς νοσούσης διεθνοῦς ἀγγλοφιλίας, ἀναγκαζομένης νὰ ὑμνήσῃ τὸν Τιμοσένκο, ἀφοῦ τὴν ἀποθαρρύνει καὶ τὴν ἐκτροχιάζει ἡ συνεχὴς φυγὴ τοῦ Γουέϊβελ. Οἱ οὐδέτεροι κύκλοι ὅμως, παρατηροῦν ὅτι ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ τοῦ Τιμοσένκο, γενομένη διὰ λόγους ἐντυπωσιακούς, εἶναι καταδικασμένη νὰ καταλήξῃ εἰς ὄλεθρον. Ἡ ὅλη στρατιωτικὴ ἱστορία τῆς Ρωσσίας ἔχει καταδείξῃ ὅτι οἱ Ρῶσσοι στρατηγοί, ἔχουν τὴν εἰδικότητα νὰ στέλλουν εἰς τὴν σφαγὴν τοὺς στρατιώτας των κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων, διὰ νὰ εὑρεθοῦν κατόπιν ἐξαφνικὰ ἡττημένοι καὶ νὰ εὑρίσκουν τὴν θυσίαν αὐτὴν πολὺ φυσικήν. Διότι ἡ μπολσεβικοσλαβικὴ σπορὰ εἶναι ἀπέραντος καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπελογίσθη ποτὲ καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ περισσότερον σήμερον, ἀπὸ τὴν ὕαιναν τοῦ Κρεμλίνου.

ΜΕ ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ

Τὸ Λονδῖνον καταγίνεται καθ' ἑκάστην μὲ τὴν προσπάθειαν ὅπως παρουσιάσῃ τὴν Εὐρώπην ἀνάστατον. Τὰ συνεχῆ αὐτὰ ψεύδη, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν ἔκπληξιν τῶν λαῶν, ἀποτελοῦν κατ' οὐσίαν τὴν μόνην προσφοράν, ποὺ ἡ Ἀγγλία παρέχει εἰς τοὺς σοβιετικοὺς συμμάχους της, ἀφοῦ τώρα ἐγκατέλειψεν ἀκόμη καὶ τὰς ὑποσχέσεις της περὶ δημιουργίας δευτέρου μετώπου. Ἐκ παραλλήλου, ἡ προπαγάνδα ἐνθαρρυνομένη ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ψευδολογίας, χρησιμοποιεῖ τόνους λυρικούς, καθὼς μεθύσκεται ἀπὸ τὰ λόγια τὰ ἰδικά της. Καὶ τὰ λόγια αὐτὰ ἐκπέμπονται εἰς τὸ κενὸν ὡς ἦχοι μάταιοι καὶ οἱ μπολσεβῖκοι ποὺ ἀναμένουν ἐναγωνίως τὴν ἀντίδρασιν, εὑρίσκονται εἰς τὴν οἰκτρὰν ἀνάγκην νὰ παρηγοροῦνται μὲ τοὺς λόγους τούτους.

Η ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου. Εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζεται συστηματικῶς, τὸ ζήτημα τοῦτο. Πλὴν τῶν ἰδιοκτητῶν, θεωροῦνται ἐνοχοι καὶ οἱ ἀρτεργάται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς κακῆς ποιότητος. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ πληρώνομεν ἕνα ποσοστὸν νεροῦ πλέον μὲ τὴν διατίμησιν.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ

Τὸ κρέας ἐπωλήθη ἐλευθέρως καὶ τὸ εἶδαν οἱ πολλοὶ ἀνησυχημένοι καὶ κατάπληκτοι. Θὰ γίνωνται ἐνίοτε τοιούτου εἴδους πειραματισμοί, ἔστω καὶ διὰ τὴν περιέργειαν τοῦ νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ὡρισμένα εἴδη. Ἡ ἐλευθερία τῆς πωλήσεως, χωρὶς διατιμητικοὺς περιορισμούς, ἔχει καταδείξῃ μέχρι τοῦδε ὅτι διευκολύνει μόνον τοὺς εὐπόρους. Φέρει ὅμως πάντοτε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὰς τιμὰς τῆς μαύρης ἀγορᾶς, αἱ ὁποῖαι κατέρχονται μόνον εἰς τὴν σπανίαν περίπτωσιν τῆς ἀφθονίας.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ἕνας λῃστὴς κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν εἰς θάνατον. Εἶναι ἡ πρώτη καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἡ ὁποία ἐκδίδεται μετὰ τὴν κατοχήν. Καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς θεωρεῖται ὡς ἡ πλέον κύριος καὶ ἡ πλέον [illegible] τόλμης καὶ πρωτοτυπίας. Ἡ φρικτὴ [illegible] ἀπὸ τὰ τόσα ὄργια ποὺ διέπραξε, δὲν παρέδωσεν ἀκόμη κανένα ἀντιπρόσωπόν της, εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα.

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΘΕΣΙΝ

Τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον τῶν Ἰνδιῶν συνεφώνησε μὲ τὴν ἄποψιν τοῦ Γκάντι. Νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ τὰς Ἰνδίας, διότι ἡ παρουσία των καὶ μόνον θὰ [illegible] τοὺς Ἰάπωνας νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν χώραν. Τί θὰ κάμουν τώρα οἱ κύριοι Ἄγγλοι; Δὲν τοὺς θέλουν οἱ Ἰνδοί. Δὲν τοὺς ἀνέχονται. Ἡ παρουσία των ἀποτελεῖ κίνδυνον. Καὶ αὐτὸν τὸν κίνδυνον θέλουν οἱ Ἰνδοὶ ν' ἀποφύγουν. Λοιπόν, οἱ Ἄγγλοι δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὰς Ἰνδίας. Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα.

ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Ἐντὸς ἕξ (ἀριθ. 6) μηνῶν οἱ Ἀμερικανοὶ κατώρθωσαν νὰ βυθίσουν ἕνα (ἀριθ. 1) πλοῖον τῶν Ἰαπώνων. Αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ Ρούζβελτ καὶ τῆς σπείρας, μὲ τοὺς ναυάρχους τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. Ἐν τῷ μεταξύ, ἔχασαν ὅλον τον Εἰρηνικόν, τριάντα πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἄφθονα ἐμπορικά!

ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ

Μία αἴτησις διατυποῦται ἐκ μέρους τῶν ἀποφοίτων τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν. Δὲν θὰ ἦτο, λέγουν, δυνατόν, νὰ εἰσέλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου; Δὲν γνωρίζομεν ποίας ἐν προκειμένῳ ἔχουν ἀντιλήψεις οἱ ἁρμόδιοι. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα αὐτό. Ἂν ἦτο δυνατὴ μία διευκόλυνσις, διατί νὰ μὴ γίνῃ.

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

Ἡ θρησκεία τῆς Ἐργασίας

ΤΟΥ κ. ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ

Ποιὰ ἦταν τοῦ Φάουστ ἡ εὐτυχία; Ὅταν κλεισμένος μέσα στὸ ἐργαστήριό του ἀνοίγει τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ νὰ φέρῃ τὸ «ἅγιο πρωτότυπο» στὴ μητρική του γλῶσσα, σταματάει ἀμέσως: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος». Αὐτὸ δὲν τὸν ἱκανοποιεῖ. «Τέτοια στὰ λόγια — λέει — δὲ δίνω ἀξία». Θέλει ἀλλοιῶς νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. «Ὁ Νοῦς ἦταν πρῶτα». Μὰ σταθόνεται μπρος στὴν ψυχή του τὸ ἐρώτημα: «Τάχα 'ναι ὁ Νοῦς ποὺ ὅλα ἐνεργεῖ καὶ πλάθει;» Κι' ἀμέσως βρίσκει πάλι κάτι ποὺ τοῦ φαίνεται πιὸ σωστό: «Ἡ Δύναμη ἦταν πρῶτα». Μὰ νοιώθει κάτι νὰ τὸν σπρώχνει πάλι νὰ προχωρήσῃ πιὸ πέρα ἀκόμη. Τὸ Πνεῦμα τὸν βοηθάει, ὁ νοῦς του φωτίζεται. Καὶ βέβαιος πιὰ γράφει: «Εἶναι ἡ Πράξη πρῶτα». Αὐτὴ εἶχε γιὰ τὸ Φάουστ σημασία. Ἡ Πράξη, ἡ ἐνέργεια, ἡ δράση. Εἶπεν ἄλλοτε: «Ἡ δράση εἶναι τὸ πᾶν, ἡ δόξα δὲν εἶναι τίποτα». Κι' ἔπειτα, ὅταν κλείνῃ τὴ συμφωνία του μὲ τὸ Μεφιστοφελῆ, τοῦ λέει:

«Σὲ τεμπελιᾶς κρεββάτι ἐγὼ ποτὲ μου
γαλήνη ἂν βρῶ, ἂς χάσω τὴν ἴδια
ὥρα!
κι' ἂν μὲ ψευτιὲς ποτὲ μὲ ξεγελά-
νεψεις
πλέρια εὐχαρίστηση νὰ νοιώσω
ἐντός μου,
κι' ἂ, μὲ χαρὲς τῆς σάρκας μὲ γε-
λάσεις,
τὴν ἴδια αὐτὴ στιγμὴ μου ἂς ξε-
ψυχήσω!
Στοίχημα βάνω!»
(μετάφρ. Ν. Καζαντζάκη)

Ὁ Μεφιστοφελῆς δέχεται τὸ στοίχημα. Κι' ὁ Φάουστ προτείνει:
Χέρι μὲ χέρι.

«Ἂν λάχει στὴ Στιγμὴ νὰ 'πῶ πο-
τέ μου:
«Στάσου λοιπόν, γιατὶ 'σαι τόσο
ὡραία»
τότε στὶς ἁλυσσίδες νὰ μὲ ρίξῃς,
τότε μετὰ χαρᾶς στὸ γκρεμὸ ἂς
πέσω·
τότε ἂς βαρέσουν οἱ νεκρικὲς καμ-
πάνες,
τότε πάψε καὶ σὺ νὰ μὲ δουλεύεις.
Ἡ ὥρα ἂς σταθεῖ κι' ἂς πέσει ὁ
δείχτης
καὶ πιὰ ὁ καιρὸς γιὰ μένα ἂς δια-
σκορπιστεῖ».

Κι' ἀρχίζει ὁ δρόμος πρὸς τὴ ζωή, πρὸς ἕνα κόσμον ἀγνώριστον. Ἀναζητάει παντοῦ τὴν εὐτυχία. Ἀρχίζοντας ἀπ' τὰ ὄργια στὴν Ταβέρνα τῆς Λειψίας. Τέτοια δὲν τὸν σταματᾶ. Οὔτε τὸ Μαγειρεῖο τῆς Μάγισσας οὔτε ἡ ἀγάπη τῆς Μαργαρίτας, ποὺ τοῦ γεννᾷ, ἐν τούτοις, τόσα εὐγενικὰ καὶ ὄμορφα αἰσθήματα. Οὔτε ἡ νύχτα τῆς Βαλπούργης, οὔτε οἱ στιγμὲς τοῦ πεσμένου στὸ θρόνο. Οὔτε αἱ τύψεις γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔκανε στὴ Μαργαρίτα, οὔτε ὁ πόθος ποὺ τὸν ὁδήγησε πρὸς τὶς Μητέρες, οὔτε ὁ δεσμός του μὲ τὴν Ἑλένη. Περνᾷ μέσα ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀναζητώντας παντοῦ τὴν εὐτυχία. Δὲ λέει πουθενὰ τὸ μεγάλο λόγο στὴ Στιγμή. Καὶ μόνο γέρος πιά, χωρὶς τὸ φῶς τῶν ματιῶν του, νοιώθει τὸ προαίσθημα τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας στὴ Δράση. Ἔχει ἐργασθῆ. Ἀποξηραίνει ἕνα ἀπέραντο βάλτο γιὰ νὰ τὸν χαρίσῃ στοὺς ἀνθρώπους. «Ὁ ἀχὸς τῆς τσάπας μὲ μαγεύει» λέει. Ὀνειρεύεται τὴν εὐτυχία ποὺ θὰ δωρήσει. Ἕνας ἀληθινὸς παράδεισος ἐργασίας θὰ γίνῃ δίπλα στὸν ἀπέραντο ὠκεανὸ ποὺ θὰ μανιάζει. Ἔχει ἀφοσιωθῆ σ' αὐτὴ τὴ σκέψη. Ὀνειρεύεται, ἄντρες, γέροι, παιδιὰ νὰ περνοῦνε ἐκεῖ τὴν τιμημένη ζωὴ τῆς δουλειᾶς.

Μιὰ τέτοια νὰ 'βλεπα θαρρετὰ ζωή,—
μὲ ἐλεύτερους σὲ ἐλεύτερη ἐδῶ γῆ
νὰ στέκω. Σὲ μιὰ τέτοια πιὰ στιγμή
τὸ στόμα μου νὰ κράξῃ θὰ ἠμπο-
ροῦσε:
Μὴ φεύγῃς, ἄχ, πόσο ὄμορφη ποὺ
μοῦσαι!
Τ' ἀχνάρια τῆς ζωῆς μου δὲν μπο-
ροῦν
μὲς στοὺς αἰῶνες ἔτσι νὰ σβηστοῦν!
Προνοιώθοντας μιὰ τέτοιαν εὐτυχία
αἰσθάνομαι ἀπὸ τώρα εὐδαιμονία.
(μετάφρ. Φάουστ, Μέρος Β' Λώρμα)

Καὶ πεθαίνει. Πεθαίνει εὐτυχισμένος μόνο γιατὶ μὲ τὴ Δράση του, τὴν ἀληθινή, τὴ θετική, τὴ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὸ δελτίο

Τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο, εἶναι ἀπὸ μιὰ πλευρά, ἡ ἱστορία τοῦ εἰκοσιτετραώρου μιᾶς πολιτείας. Ἀπὸ τὸ δελτίο τοῦτο, ὁ Ἴψεν ἔπαιρνε τὰ θέματα του γιὰ τὴν θεατρικὴ παραγωγή. Δείχνει ὅλη τὴ μορφὴ τῆς κοινωνίας τὶς ἀνάγκες της, τὶς δυσκολίες, τὶς ἰδεολογικὲς τάσεις καὶ τὶς μόδες. Ἄλλοτε τὸ δελτίον ἀνέφερε δράματα τιμῆς, περιπτώσεις κλεπτομανίας, συλλήψεις ἰδεολόγων καὶ ταραχοποιῶν ποικίλης προελεύσεως, κρούσματα νευρασθενείας, ὅλα τὰ συμπτώματα μιᾶς κοινωνίας χορτασμένης ἀπὸ ἄνεση καὶ ἀπὸ εἰρήνη μακρά.

Σήμερα πόσο διαφορετικὰ εἶναι τὰ πράγματα; Ἡ Ἀστυνομία ἀπασχολεῖται διαρκῶς μὲ διαρρήξεις διὰ τὴν ἁρπαγὴ εἰδῶν ρουχισμοῦ καὶ μὲ ἐπιθέσεις γιὰ τὴν κλοπὴ τροφίμων. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ροῦχα καὶ ἀπὸ ψωμί. Εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴ μόδα νὰ κλέβονται σήμερον τὰ χρήματα. Μπορεῖ κανεὶς νὰ μεταφέρῃ χιλιόδραχμα καὶ νὰ κυκλοφορῇ μὲ κάθε ἄνεσι. Ἂν ὅμως παίρνει τὸ δημόσιο δρόμο μ' ἕνα σακκὶ ἀλεῦρι, ἂν σέρνει στὸ καροτσάκι του λίγες πατάτες ἢ κρατῇ φορτωμένο στὸν ὦμο του ἕνα ἀρτάκι, γιὰ νὰ τὸ πουλήσῃ στὴν ἀγορά, διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ξυλοκοπηθῇ καὶ νὰ ἰδῇ μὲ ἀπόγνωσι τὰ πράγματά του ἁρπαζόμενα. Καὶ εἶναι ἀρκετοὶ ἐκεῖνοι ποὺ γυρίζουν τὸ βράδυ στὸ σπίτι τους καὶ βλέπουν μὲ τρόμο τὴν πόρτα ἀνοιχτὴ καὶ τὸ ἠλεκτρικὸ ἀναμμένο. Κρυώνει ἡ καρδιά τους μπροστὰ στὸ θέαμα καὶ καλοῦν τοὺς ἐνοίκους νὰ τοὺς συμπαρασταθοῦν στὴν ἐπικίνδυνη διερεύνησι. Καὶ ὁ φόβος μεταβάλλεται σὲ πανικό, ὅταν διαπιστώνουν ὅτι μπήκανε κλέφτες καὶ τοὺς πῆραν ὅ,τι τρόφιμα εἶχε καὶ ὅ,τι κουστούμια καὶ παπούτσια. Τὰ ἔπιπλα, τὰ εἴδη πολυτελείας, τὰ μπιμπελό, τὰ βιβλία, τὰ τοπία τῆς ζωγραφικῆς, τὰ ἐνθύμια καὶ κάθε τι ποὺ θὰ τραβοῦσε σὲ ἄλλη ἐποχὴ τὴν προσοχὴ τοῦ διαρρήκτου, δὲν τὰ πείραξαν. Ἀφοῦ δὲν θέλησαν ν' ἀνοίξουν μήτε τὸ συρτάρι γιὰ νὰ ἰδοῦν ἂν ὑπάρχουν λεπτὰ ἢ κοσμήματα. Πῆραν ὅμως τὸ μισὸ ψωμί, τὸν μικρὸ τενεκὲ μὲ τὸ λάδι, τὴ σακκούλα μὲ τὸ ἀλεῦρι ποὺ βρισκόταν στὴ γωνιὰ καὶ τὰ κουστούμια καὶ τὰ πουκάμισα. Τὸν ἄφησαν γυμνό, μὲ τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦσε, τὸν ἄφησαν ἀπερίγραπτο, ἀνάμεσα στὰ ἔπιπλα τὰ ἄθικτα καὶ τὰ βιβλία, τὰ σπάνια βιβλία μὲ τὸ ὡραῖο δέσιμο. Ἔτσι τὸν κοίταζαν εἰρωνικὰ τὰ πορτραῖτα ἀπὸ τὸν τοῖχο καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Μπετόβεν ποὺ ἀκουμποῦσε στὸ γραφεῖο!

Οἱ κλέφτες, οἱ λωποδύτες, οἱ διαρρῆχτες, βρίσκονται σήμερα στὴν ἀνάγκη ν' ἀλλάξουν μεθόδους. Δὲν τοὺς χρειάζεται πιὰ ἡ παλιὰ δεξιοτεχνία. Εἶχαν ἀσκηθῆ γιὰ τὴν ἀπόκτησι πολυτίμων εἰδῶν καὶ τώρα ἡ δουλειά τους ἁπλοποιεῖται καὶ ἐκχυδαΐζεται. Οἱ περισσότεροι, αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὸν ἐγωϊσμὸ τοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ ἐγκατέλειψαν ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα καὶ ρίχτηκαν στοὺς κινδύνους καὶ τὶς περιπέτειες τῆς μαύρης ἀγορᾶς, ὅπου μποροῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν καλλίτερα τὴν ἐφευρετικότητα καὶ τὴν τόλμη τους. Καὶ μπήκαν ἐθελοντικὰ στὸ ἐπάγγελμα οἱ ἐρασιτέχνες, οἱ πεινασμένοι, οἱ ληστές, οἱ μικροί, ἐκεῖνοι ποὺ ἀφήνουν ἕνα κόσμημα καὶ ἁρπάζουν ἕνα σακκὶ μὲ πατάτες, ἢ ἕνα μπουκάλι μὲ λάδι. Ἐκεῖνοι ποὺ παίρνουν ἕνα ζευγάρι παλιά, φαγωμένα παπούτσια καὶ νομίζουν ὅτι σὰν λάφυρο, ξεχνοῦν νὰ πάρουν τὰ κοσμήματα...

ΠΕΤΡΟΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Στο Πέρασμα Του Χρόνου

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ

Οἱ Ἀγγλογάλλοι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην

Ἔργα καὶ ἡμέραι τοῦ Σαράϊγ

ΥΠΟ ΝΙΚ. ΚΑΜ

13ον

Ἀλλὰ καὶ ἡ Βικτώρια δὲν ἔχασε χαρτιὰ καὶ ἐπανέλαβε.

— Δέκα χιλιάδες ἀ σιεβύλ. Ἤ ... το παιχνίδι σας κύριοι. Θὰ τὶς δώσω ἀπὸ πέντε πάω ταμπλώ.

— Σᾶς εἶπα. Εἶναι δικά μου, ἀπήντησε κάπως ἐκνευρισμένος ὁ ἐπίτροπος.

— Δηλαδή... Δὲν βλέπω, ἔχουμε συλλαβιστὰ καὶ μὲ ἐλαφρὰν εἰρωνείαν ἡ Βικτώρια.

— Δὲν βλέπετε τί; παρακαλῶ, ρώτησε ὁ ἐπίτροπος.

— Φῶς! ἀπήντησε ἡ Βικτώρια προκαλέσασα μὲ τὸν σαρκαστικό τόνο της τὰ γέλια ὅλων.

Ταραγμένος ὁ ἐπίτροπος ἔβγαλε τὸ πορτοφόλι του. Ἀλλ' ἀντὶ χαρτονομισμάτων ἔβγαλε ἀπ' αὐτὸ καὶ ἔτεινε στὴν Βικτώρια τὸ ἐπισκεπτήριό του ὅπου ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀνεγράφετο ἡ τρομερὰ ἰδιότης τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Βικτώρια πόλις καταδέχθηκε νὰ τὸ κυττάξῃ καὶ ἀτάραχη ἔκανε τὴν ἐρώτησι.

— Τί εἶναι αὐτό: Περνάει στὴν μπάγκα ἀφοῦ δὲν ἔχει τὴν φωτογραφία τοῦ Γεωργίου Σταύρου;

Ὁ ἐπίτροπος ἀγρίασε. Ἀσφαλῶς θὰ ἔκανε τὴν Βικτώρια νὰ μὴ λησμονήσῃ ποτέ της τὸ ἐπεισόδιο.

Εὐτυχῶς παρενέβη ὁ συνοδεύων τὸν ἐπίτροπον φίλος του, γνωστὸς παχύσαρκος Κρητικὸς γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου σπεύσας νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ πρασίνου τάπητος τὰ δέκα χιλιόδραχμα.

Μὲ μειδίαμα ἱκανοποιήσεως ἡ Βικτώρια ἀμέσως ἐμοίρασε τὰ χαρτιὰ καὶ πρὶν περάσουν πολλὰ δευτερόλεπτα φώναξε θριαμβευτικά.

— Νέφ ἀ λὰ μπάγκ.

Καὶ ἐσάρωσε τὰ χαρτονομίσματα ποὺ ἔσπευσε νὰ ἐξαφανίσῃ στὸν καιάδα τῆς τσάντας της.

***

Ἔφθασεν ἡ ἄνοιξις τοῦ 1916. Τὰ στρατεύματα τῶν «συμμάχων» εἶχον ἐνισχυθῆ διὰ νέων ἀφίξεων καὶ εἶχον ὑπερπληρωθῆ.

Ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἄγγλοι δὲν παρέλειπαν νὰ ἐνισχύουν τὸ ἐκστρατευτικόν των σῶμα. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἐνισχύσεις των συνίσταντο ἀπὸ Αὐστραλούς, Καναδοὺς καὶ Νεοζηλανδούς. Οἱ ἐγγλέζοι εἶχαν τὸ μικρότερον ποσοστὸν στὴν ἀναλογία τοῦ συνόλου καὶ τὸ μέγιστον στὴν ἀναλογίαν τῶν βαθμοφόρων καὶ ἀξιωματικῶν.

Ἡ μοναδικὴ ὅμως ἰσότης καὶ ὁμοιότης μεταξὺ των συνίστατο εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ποτὸν καὶ τὴν μέθην.

Ὁ ἐγγλέζος ἔπινε καὶ ἐννοοῦσε νὰ πίνῃ ὅσο τὸ χέρι του μποροῦσε νὰ σηκώνῃ τὸ ποτῆρι καὶ ὄχι ὅσο τὸ πορτοφόλι του ἀντεῖχε νὰ πληρώνῃ.

Σὲ περίπτωσι παρόμοιας ἀδυναμίας ὁ ἐγγλέζος τὰ πωλοῦσε ὅλα. Τὰ φορέματά του, τὶς φανέλλες του, τὶς ἀρβύλες του καὶ τὸ παντελόνι του ἀκόμα τὸ ἔδιδε γιὰ ἕνα ποτῆρι οὐίσκυ, κονιὰκ ἢ ρακί. Ἕνα ποδήλατο καὶ μιὰ μοτοσυκλέττα ἀκόμη προσεφέροντο εὐχαρίστως γιὰ μιὰ μποτίλια οἱουδήποτε οἰνοπνευματώδους ποτοῦ.

Ἔτσι δὲ ἀναισθήτους ἀπὸ τὸ μεθύσι καὶ μισόγυμνους πετοῦσαν στὸ πεζοδρόμιο ἔξω ἀπὸ τὰ μαγαζιά τους τοὺς πρωτοφανεῖς αὐτοὺς πελάτας των οἱ ταβερνιάρηδες. Καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία ἀναγκάσθηκε νὰ συστήσῃ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν. Αὐτὴ ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικὰ ἀπὸ Ἄγγλους, φέροντας μαῦρο περιβραχιόνιο στὸ ὁποῖο ἦταν κεντημένα μὲ κόκκινη κλωστὴ δύο κεφαλαῖα στοιχεῖα «Μ. Ρ.». Τὸ καθῆκον των δὲ συνίστατο εἰς τὸ νὰ περιφέρωνται κατὰ τὰ μεσάνυχτα στοὺς δρόμους καὶ νὰ περισυλλέγουν ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια τοὺς μεθυσμένους, τοὺς ὁποίους ἕνα ποτῆρι κρασὶ, ἀδιακρίτως βαθμοῦ, μίσοι σὲ μεγάλα φορτηγὰ αὐτοκίνητα.

Διὰ νὰ περιστείλουν κάπως τὸ κακὸ οἱ Ἄγγλοι ἐξέδωσαν διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς καταστηματάρχας νὰ πουλοῦν στοὺς Ἄγγλους στρατιώτας οἰνοπνευματώδη ποτὰ ἐκτὸς ἀπὸ μπύρα καὶ κρασὶ ὄχι δυνατώτερο τῶν δέκα τεσσάρων βαθμῶν.

Τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτὴν ὁ Σαράϊγ πρὸς διατήρησιν τοῦ κύρους του ὡς «κομμαντὰν ἂν σιὲφ» τὴν ἐπανέλαβε διὰ διαταγῆς του τοιχοκολληθείσης εἰς ὅλα τὰ κέντρα, ἐπεκταθείσης τῆς ἀπαγορεύσεως δι' ὅλα γενικῶς τὰ «συμμαχικὰ» στρατεύματα.

Ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον αὐτὸ δὲν ἐπέφερε σπουδαῖον ἀποτέλεσμα. Οἱ πάσης προελεύσεως καὶ φυλῆς στρατιῶται τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐπέμεναν νὰ πίνουν, ὅ,τι δήποτε ἐκτὸς ἀπὸ νερὸ καὶ ἐπέμεναν νὰ τὸ πληρώνουν μὲ ὅ,τι δήποτε εἶδος. Οἱ Ἄγγλοι ἐν τέλει ἐπείσθησαν, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ σωφρονίσουν τοὺς στρατιώτας των καὶ νὰ τοὺς κάνουν νὰ ἐλαττώσουν τὴν κλίσιν των πρὸς τὴν κλοπὴν εἰδῶν τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' ἡ κλίσις αὐτὴ ἀπειλοῦσε μὲ τελείαν ἐρήμωσιν τὶς ἀποθῆκες τοῦ Χαριλάν-Κιὸϊ καὶ τοῦ Ντουντουλάρ. Καὶ τότε ἀντὶ νὰ τιμωροῦν ματαίως καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος τοὺς κλέπτας στρατιώτας των ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιβάλουν ποινὰς εἰς τοὺς ἰδιώτας ποὺ ἀγόραζαν ἀπὸ αὐτοὺς τὰ διάφορα εἴδη.

Ἔτσι ὄχι ὀλίγοι ὑπῆρξαν οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι Ἕλληνες ποὺ ὡδηγήθησαν στὸ Μπεστσινάρ γιὰ νὰ ὑποβληθοῦν στὸ μαρτύριο νὰ σπάζουν πέτρες ἐπὶ ὁλόκληρους μῆνες εἴτε ὑπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὸ χιόνι εἴτε εἰς τὴν κάμινον τοῦ ἡλίου τοῦ καλοκαιριοῦ. Οἱ δὲ κατὰ παράβασιν τῆς ἀπαγορευτικῆς αὐτῆς διαταγῆς τοῦ Σαρράϊγ ἀγοράζοντες διάφορα εἴδη ἀπὸ Γάλλους ἢ Σενεγαλέζους ἀπεστέλλοντο γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ στὸ Ζεϊτινλίκ.

ΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια.

Ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμον

Νέα καὶ περίεργα

Μανθάνομεν ὅτι...

Μιὰ συγκλονιστικὴ τραγωδία συνέβη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν λίμνην Σίλιαν, κειμένην εἰς τὴν κεντρικὴν Σουηδίαν.

—Τέσσαρα ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων δύο μικρὰ ἀγοράκια, ἐπῆραν μίαν βάρκαν διὰ νὰ κάμουν μιαν ἐκδρομήν. Ἔξαφνα ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ ἡλικίας ἐννέα ἐτῶν, συνεπείᾳ ἀποτόμου κινήσεως, ἔπεσε μέσα εἰς τὴν λίμνην.

—Ὁ πατέρας του ἐπήδησεν ἀμέσως εἰς τὴν λίμνην διὰ νὰ τὸ σώσῃ. Ἕνας φίλος τοῦ πατέρα ἔσπευσε καὶ αὐτὸς νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του εἰς τοὺς δύο κινδυνεύοντας.

=Καὶ οἱ τρεῖς ὅμως ἐπνίγησαν, ἐνῷ ἡ βάρκα ἀπεμακρύνετο παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ρεύματος.

—Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγας ὥρας ἀνευρέθη ἡ βάρκα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο ὁ μόνος ἐπιζῶν, ἕνα ἀγοράκι πέντε ἐτῶν.

—Τὸ δυστυχισμένο παιδάκι, τέκνον καὶ ἀδελφὸς τῶν δύο θυμάτων, καὶ μοναδικὸς μάρτυς τῆς τραγωδίας, ἦτο εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν.

—Διὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του ἕνας κτηματίας τοῦ Κλερμὸν ὀνόματι Μερτωλιέ, προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα τὴν κόρην του, τὸν γαμβρόν του καὶ τὸν ἐγγονόν του.

—Διὰ νὰ περιποιηθῇ τοὺς συγγενεῖς του ὁ Μερτωλιὲ εἶχε διατάξει τὴν ὑπηρέτριαν του νὰ μαγειρεύσῃ μεταξὺ ἄλλων καὶ κουνέλι ψητό.

—Τὸ φαγητὸν ἐσερβιρίσθη καὶ ἐφάνη τόσο νόστιμον εἰς τοὺς προσκεκλημένους οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦτο δὲν παρέλειψαν νὰ ἐκφράσουν τὴν ἱκανοποίησιν των εἰς τὴν ὑπηρέτριαν.

=Τὴν στιγμὴν ὅμως ποὺ ὁ Μερτωλιὲ ἐξέφραζε τὰ συγχαρητήριά του, ὥρμησεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν ὁ σκύλος τοῦ σπιτιοῦ, κρατῶν εἰς τὰ δόντια του ἕνα κεφάλι γάτας.

—Τὸ θέαμα ἐπροκάλεσεν εἰς ὅλους φρίκην καὶ μαζὶ καὶ ἀηδίαν. Ὁ κτηματίας δὲν ἄργησε νὰ συλλάβῃ ὑποψίας καὶ ὑπέβαλεν εἰς ἀνάκρισιν τὴν ὑπηρέτριαν.

—Ἡ τελευταία, κλαίουσα, κατέληξε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἐκράτησε διὰ τὸν ἑαυτόν της τὸ κουνέλι ποὺ προωρίζετο διὰ τὸν κύριόν της καὶ ὅτι εἶχε μαγειρεύσει μίαν γάταν τὴν ὁποίαν εἶχε συλλάβει ἀπὸ τὸν δρόμον.

—Εἰς τὴν ἀγγλικὴν πόλιν Χαρρογκαίητ, ὁ δήμαρχος, ὁ διοικητὴς τοῦ ἐκεῖ ἑδρεύοντος συντάγματος, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀρκεταὶ γυναῖκες ἀπὸ ἐκείνας ποὺ ἐκτελοῦν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὑπῆρξαν πρὸ ἡμερῶν ἥρωες σκανδάλου τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπίλογον εἰς τὰ δικαστήρια.

—Ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ἀπεκαλύφθη ὅτι ὁ δήμαρχος εἶχεν ὀργανώσει δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ συντάγματος.

—Ἡ ἑορτὴ διεξήχθη μὲ κοσμιότητα μέχρι τῆς δεκάτης ἑσπερινῆς. Ὅταν ὅμως ἀπεσύρθησαν οἱ γηραιότεροι προσκεκλημένοι, ὁ δήμαρχος, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ μερικὰ ἄλλα πρόσωπα ἐξετράπησαν εἰς ὄργια.

—Ἀφοῦ ἐμέθυσαν, οἱ ἀξιωματικοὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰς ἀξιωματούχους τῆς γυναικείας στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, μερικαὶ τῶν ὁποίων ἦσαν πρώην χορεύτριαι, νὰ κάμουν ἐπίδειξιν τῆς τέχνης των.

—Τὰ μεσάνυκτα, πρὶν ἀποσυρθοῦν οἱ διασκεδάζοντες ἤνοιξαν τὰ παράθυρα, παραβιάζοντες τοιουτοτρόπως τὰς διαταγὰς τῆς καλύψεως τῶν φώτων καὶ ἤρχισαν νὰ ἐκσφενδονίζουν τὰς κενὰς φιάλας εἰς τὸν δρόμον.

—Ἡ ὀργιαστικὴ διασκέδασις καὶ ἡ παράβασις τῶν νόμων ἔγινεν ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία καὶ κατήγγειλε τὸ γεγονὸς εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς.

—Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ ἐκ τῶν πολιτικῶν προσκεκλημένοι κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον εἴκοσι λιρῶν. Οἱ στρατιωτικοὶ θὰ δικασθοῦν συντόμως ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΦΕΡΝΤΙΝΑΝΤ Γ. ΜΠΟΥΓΚΟ
καὶ
ΕΝΙΣΕ Ι. ΚΟΚΚΑ
ἠρραβωνίσθησαν
Θεσσαλονίκη τῇ 15)5)42.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ δεύτερο βιβλίο τοῦ ἀναπήρου Τ. Χατζηλιάδη μὲ τὸ τίτλο «Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΥΣΙΑ». Εἶναι μιὰ συλλογὴ διηγημάτων ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν πολεμιστῶν τοῦ μετώπου.

ΑΝΟΙΞΙΣ...

Μέσα στὴν φύσην

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ

Τὸ δειλινό—τὴν ὥρα αὐτὴ θυμοῦνται—πλαΐ σὲ ἡ γλάστρα
 Σὰ θὰ κεντᾷς μονάχη σου σ' ἀγιο παράθυρό σου,
Σὰ θὰ κεντᾷς τὰ λούλουδα, τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα,
 Νά 'μαι τὸ καλοθύμητο στοχαστικὸ ὄνειρό σου.

Ἂν μὲ θυμᾶσαι, θἄρχωμαι σὰ μιὰ σκιά—ποιὸς ξέρει;—
 Ξενιτεμένος ἢ νεκρὸς θἄρχωμ' ἐκεῖ ποὺ θἆσαι,
Σὰ βλέπῃς φύλλα, σύννεφα, πουλιῶν φτερὰ στὸ ἀγέρι,
 Σὰ βλέπῃς καραβιῶν πανιά, στοιχειά... νὰ μὲ θυμᾶσαι.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἡ «Ἑβδομὰς τῆς σαρδέλλας»

Ὁλόκληρη ἡ Θεσσαλονίκη ἔφαγε τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν φρεσκότατη λαχταριστὴ σαρδέλλα

ΟΥΡΕΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΨΑΡΑΔΙΚΩΝ

Ἡ ἑβδομάδα ποὺ πέρασε πρέπει νὰ πάρῃ τὸ ὄνομα της: Ἦταν ἡ ἑβδομάδα τῆς σαρδέλλας.

Ἄφθονη, μπόλικη, χορταστική, φρεσκότατη, ἀλάφραχη, μεγάλη, προκλητικὴ ξεχύλιζε στὶς κάσες τῶν ψαράδικων. Μοσχοβολοῦσε θάλασσα, φύκια, ἰώδιο... Ἀσφυκτικὰ πλημμύρισε τὰ ψαράδικα. Ἕνα ἀσήμι γαργαλιστικὸ ποὺ μόλις τὸ ἀντίκριζε κανεὶς ἔνοιωθε ὄχι λαχτάρα τόσο, ἀλλὰ πόθον, ἐπιθυμίαν, λαχτάραν. Γαργαντούα!

Μὲ τὴν διαφορὰ διαδιδοτανε ὅπως ἄλλοτε:

— Ἄλλος στὴ σαρδέλλα. Ὀκτὼ ἡ ὀκά.

— Σαρδελλομένα ἔχω...

— Σαρδέλλα, σαρδέλλα, σαρδέλλα ἑπτὰ ἡ ὀκά.

Αὐτὴν τὴν φορὰ ἐβούλεψε ἡ Α. Μ. τὸ δελτίο.

Ἔξεις δελτία—κουπόνι—τρώς φρέσκια σαρδέλλα. Δὲν ἔχεις, δὲν τρώς. Μόνον τὴν κοιτάζεις ἀπὸ μακρυά.

Εἴπαμε ὅτι ἡ ἑβδομάδα ποὺ μᾶς πέρασε ἦτο ἡ ἑβδομὰς τῆς σαρδέλλας. Χιλιάδες κόσμου ἀπὸ ἐδάφους θαδέως ἔπιανε τὴν σειρά του ἔξω ἀπὸ τὰ ψαράδικα τῆς ἀγορᾶς Μοδιάνο. Τὴν πλειοψηφίαν τὴν εἶχε ὁ γυναικόκοσμος.

Ἐκεῖ μαζευόντανε ὁλόκληρη ἡ Θεσσαλονίκη. Ὅλες οἱ συνοικίες εἶχαν τὰς ἀντιπροσώπους των. Τὸ Καφὲ-Κουλέ, τὸ Τσαοὺς Μοναστήρ, τὸ Μεθλεχανέ, ἡ Συκιές, οἱ Ἀμπελόκηποι, ἡ Καμάρα τὸ Ἱπποδρόμιο... Ὅλες στὴν σειρά. Ἂν εἶσαι καὶ παπᾶς εἰς τὴν σειρὰ θὰ πᾶς. Δὲν ἔχει γνωριμίες καὶ μέσο.

Ἂν κανένα ἤθελε νὰ κάνῃ τὴν ἔξυπνη γενικὴ διαμαρτυρία τοῦ πλήθους.

— Στὴν σειρά, στὴ σειρά σου...

Ἀλλὰ ἐκεῖ στὴν ἀγορὰ Μοδιάνου δὲν εἶναι μόνο τὰ ψαράδικα. Εἶναι καὶ λαχανοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, ἑστιατόρια καὶ ποικίλα ἄλλα μαγαζάκια. Ἐν ἀναμονῇ λοιπὸν τῆς ἀφίξεως τῶν ψαριῶν πρὸς διανομήν, λαμβάνουν χώραν καὶ πολλὲς παρεξηγήσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ καὶ δὴ τῶν γυναικῶν.

Μικροκαυγαδάκια, μισομαλλώματα, ἀρπάγματα... εὐθυμιστικὸ θριαλέ...

— Σιγὰ καλέ, μὴ σπρώχνεις ἔτσι... μπᾶ!

— Ἐγὼ καλὲ σὲ σπρώχνω; Κοίτα καλὰ νὰ μὴ σοῦ δώσω μιὰ καὶ σὲ κάνω...

— Σαλάτα!... Ἐδῶ ἡ σαλάτα, φωνάζει ὁ λαχανοπώλης, ἀπὸ τὸ διπλανὸ μαγαζί του.

— Σιγά, βρὲ κύριος, σιγά.

— Ἐμένα λὲς «κύριος». Μήπως μὲ γνωρίζεις καὶ μιλᾶς ἔτσι;

— Γιατί, πρέπει νὰ σὲ γνωρίζω;

— Καὶ βέβαια. Ποιὸς σοῦ ἔδωσε τὸ θάρρος, ἀγενῆ!

— Μὴ βρίζεις, κύριος, γιατὶ σοῦ δίνω μιὰ στὸ μάτιο καὶ σοῦ τὰ κάνω σὰν μπαγιάτικα...

— Μύδια. Μόνο διακόσιες ἡ ὀκά... Ἄλλος καὶ πᾶμε γιὰ τὴ τοῦμπα... ὁ ρύεται ὁ πωλητὴς τῶν μυδιῶν.

— Ἄντε κουμένε ψαρά, δῶσε γρήγορα τὴς σαρδέλλες.

— Ἆ! σιγά, σιγά.

— Τί σιγὰ ποὺ πᾶμε σὰν τὸ...

— Καθούρια... Ἔχω καθούρια τοῦ Καραμπουρνοῦ.

— Ἔχει δίκαιο ὁ κύριος, φωνάζει μιὰ νόστιμη μελαχροινὴ κοπέλλα. Τί σιγὰ σιγά. Ἐδῶ γενήκαμε σὰν...

— Τσίροι... Ἔ! ρε τί πρᾶμα ἔχω. Τσίροι, τσίροι, τσίροι...

— Ὄχ, ὄχ τὸ κεφάλι μου. Μοῦ τὸ κάνατε...

— Γιαὸ' κρηπὰ ἕναι! Δίνει παραγγελία τὸ γκαρσόνι ἀπὸ τὸ διπλανὸ μαγέρικο.

— Ἀμὰν βρὲ παιδιὰ σιγὰ μὴν σπρώχνετε; Πᾶνε τὰ ἐντόσθιά μου γίνανε...

— Ριγανάτα μὲ... μπόλικη σάλτσα μία!

— Σιγά, τὰ ποδαράκια μου μοῦ τὰ κάνατε...

— Πατσιά! μὲ σκορδοστούμπι καὶ μιὰ φασόλια...

Μιὰ γριούλα βρίσκεται σὲ δύσκολη θέσι. Κάνει νοήματα, κουνάει τὰ χέρια της. Ἐπὶ τέλους κατορθώνει καὶ φωνάζει:

— Ἡ κοιλιά μου, τὰ ἄντερά μου...

— Νὰ γίνουν κοκκορέτσι... οἱ ντολμάδες τοῦ κυρίου, φωνάζει τὸ γκαρσόνι ἐπιστρέφοντας τὸ πιάτο μὲ τοὺς ντολμάδες...

Μὲ διάφορα ἐνσφαρτάν μικροπαρεξηγήσεις καὶ μικροπειράγματα ἡ οὐρὰ προχωρεῖ σιγὰ-σιγά. Ἀλλὰ πάντοτε προχωρεῖ καὶ ὁ καθένας παίρνει τὴν σαρδέλλα του καὶ γραμμὴ γιὰ τὸ τηγάνι ἢ γιὰ τὴν σχάρα.

Καὶ ὅλοι κάνουν τὸν σταυρόν τους. Στὸ σπίτι μέγα πανηγύριον λαμβάνει χώραν τὴν στιγμὴν ποὺ αἱ φρεσκότατες σαρδέλλες καθαρίζονται, ἁλατίζονται καὶ μπαίνουν στὸ τηγάνι.

Ἡ ἀπαραίτητη σαλάτα ἑτοιμάζεται καὶ ἀμέσως γρήγορα-γρήγορα καταβροχθίζονται ζεστὲς-ζεστὲς μὲ ἀπληστίαν μὲ μιὰ διαβολεμένη δρεξι.

Σὲ πέντε λεπτὰ τὸ πᾶν καθορίζεται.

Ἀλήθεια, τί ὡραῖα θὰ ἦταν νὰ ἐπαναλαμβάνονταν συχνὰ ἡ ἑβδομὰς τῆς σαρδέλλας.

Λ. ΚΟΣΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ

Καλοκαιράκι

Κοινὴ συζήτησις: Ἄρχισεν ἡ ζέστη. Καὶ ὅλοι βεβαιοῦν ὅτι ἡ ζέστη θὰ εἶναι πολλή, ὅτι θὰ τυραννηθοῦμε κι' ἀπὸ αὐτὴν ἀφοῦ τὸν χειμῶνα μᾶς ἐτυράννησε τὸ κρύο.

Ἀλλὰ ἡ ζέστη δὲν εἶναι κρύο. Ἡ ζέστη δὲν θέλει κάρβουνα, καυσόξυλα. Δὲν θέλει σόμπες. Ἔχει λεχθῆ: Ἡ ζέστη εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν πτωχῶν. Κι' ἀκόμη: Εἶναι εὐλογημένο τὸ καλοκαιράκι. Γιατὶ μαζὺ μὲ τὴ ζέστη ἔρχονται καὶ τὰ ἄλλα, ἡ ντομάτα, τὸ σταφύλι. Καί, ἀληθινά, ἄλλοτε οἱ φτωχοὶ εὕρισκαν τὸ καλοκαίρι τὰ μέσα τῆς ζωῆς. Τώρα, ὅλα ἔχουν ἀκριβήνῃ. Δὲν ἔμεινε τίποτε φθηνό.

Μὰ τὸ καλοκαιράκι πάντα δὲν εἶναι χειμώνας. Ἔρχεται μαζὺ μὲ ἐλπίδες, μὲ αἰσιοδοξία, μὲ φῶς ποὺ γεμίζει τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά. Δὲν ὑπάρχει ἀπάνω μας ἕνας οὐρανὸς στυγνός, μὲ βαρειὰ σύννεφα. Δὲν μᾶς παγώνει ὁ βορρηᾶς. Ὁ οὐρανὸς γελάει, ἡ θάλασσα ἀστράφτει, τὸ βραδάκι μιὰ δροσοῦλα φτάνει σὰν παρηγοριὰ καὶ σὰν χάϊδεμα. Μπορεῖ κανεὶς νὰ ζήσῃ μέσα στὴ φύση, ν' ἀνοίξῃ τὴν ψυχή του γιὰ νὰ δεχθῇ ὅλη τὴν ὀμορφιά. Δὲν πειράζει ἂν καίῃ ὁ ἥλιος. Δὲν πειράζει ἂν πετοῦν φωτιὰ οἱ πλάκες τοῦ δρόμου καὶ ἡ ἄσφαλτος. Ὅλα ὑποφέρονται. Δὲν ὑποφέρεται μόνο ἐκεῖνο: ὁ ξυλιασμένος ἀπὸ τὸ κρύο. Τί θαύματα ποὺ ἔχει ὁ χειμώνας. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ποὺ ἐτραγουδήσαν τὸ χιόνι καὶ τὴν ἀσπράδα του. Αὐτοὶ δὲν ἤξεραν ἀπὸ φτώχεια, δὲν ἤξεραν ἀπὸ παγωνιά...

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Βροχή, βροχὴ εὐεργετικὴ ἐπότισε χθὲς τὰ διψασμένα χωράφια.

— Τοὺς μπαξέδες μὲ τὰ λαχανικὰ ποὺ τόσο πολὺ τὴν ποθοῦσαν.

— Καὶ ἡ βροχή, κατὰ πληροφορίας μας, ἦταν γενικὴ εἰς ὅλο τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Μακεδονίας.

— Τὰ σπαρτὰ ἀμέσως θὰ πάρουν ἀπάνω τους, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀπαραίτητη βροχή.

— Καὶ σὲ λίγο θ' ἀρχίσῃ νὰ παίρνουν τὸ χρυσαφένιο χρῶμα γιὰ νὰ δεχθοῦν ὕστερα τὸ δρεπάνι τοῦ θεριστῆ.

— Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καλὸ ποὺ ἔκανε στὴν ὕπαιθρο, εὐεργέτησε καὶ τὴν πόλιν μας.

— Τῆς ἔκαμε ἕνα λουτρό, ἕνα μπάνιο καθαριότητος, ἕνα γερὸ πλύσιμο.

— Ὅλοι οἱ δρόμοι μετὰ τὴν βροχὴ πῆραν μιὰ ὀμορφιά!

— Πολλὲς νοικοκυρὲς ἔχουν τὴν κακὴ συνήθεια νὰ ξετινάζουν τὰ χαλιὰ καὶ ἄλλα πράγματα ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ τὰ μπαλκόνια τῶν στοὺς κεντρικοὺς δρόμους.

— Τὴν στιγμὴν μάλιστα ποὺ περνᾷ ἀπ' ἔξω κόσμος.

— Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τοῦ ξετινάγματος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ γίνεται στὶς ταράτσες ποὺ ἔχουν ὅλα σχεδὸν τὰ σπίτια.

— Μιλοῦμε γιὰ τὶς ταράτσες τῶν κουζινῶν.

— Δὲν εἶναι καὶ σπουδαῖο πρᾶγμα.

— Μιὰ μικρὴ θέλησις.

— Τὸ συγκρότημα τοῦ Λ. Πύργου συνεχίζει τὰς παραστάσεις του μὲ ἐπιτυχίαν.

— Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν θιασάρχην κ. Οἰκονόμου καταχειροκροτοῦνται.

— Λέγεται ὅτι λόγῳ τῆς διαταγῆς τῆς συσκοτίσεως τῶν φώτων δὲν θὰ λειτουργήσουν ἐφέτος

— Οἱ θερινοὶ κινηματογράφοι καὶ τὰ θερινὰ θέατρα.

— Ἄρα θὰ συνεχισθῇ ἡ λειτουργία τῶν χειμερινῶν τῇ βοηθείᾳ ἀνεμιστήρων.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Τὴν ἀριστεύσασαν πτυχιοῦχον τῶν Φυσικῶν δ)δα Μαρίκαν Ν. Κίζα συγχαίρω θερμῶς εὐχόμενος καλὴν σταδιοδρομίαν.

Ὁ ἐξάδελφος
ΤΑΣΟΣ ΚΟΡΙΝΝΑΣ

Η ΖΩΗ ΟΠΩΣ ΕΙΝΕ

Τὸ μεγάλο βάσανο: ὁ συνωστισμὸς

Ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοτε συνωστισμοί, ἀλλ' ἦσαν ὑποφερτότεροι.— Ὑπῆρχαν μάλιστα καὶ... τεχνητοὶ συνωστισμοί, μᾶλλον εὐχάριστοι.— Ἀντὶ ὕβρεων τότε ἀντηλλάσσοντο κομπλιμέντα.— Καὶ συνήπτοντο γνωριμίαι.— Οἱ γείτονες ποὺ ἐγίνοντο συγγενεῖς...

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙΑ ΣΑΣ!

Β'.

Εἴπαμε: Ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοτε συνωστισμοί, ἀλλὰ ἦσαν ὑποφερτότεροι, ἀνθρωπινότεροι. Κάποτε μάλιστα—λέγουν—δὲν ἦσαν ἐντελῶς δυσάρεστοι καὶ ἦσαν καὶ μᾶλλον τεχνητοί. Καὶ ἀντὶ ἀντεγκλήσεων αντηλλάσσοντο, τότε, μεταξὺ τῶν συνωστιζομένων εὐγενεῖς ἀλληλοπαρηγορίαι, ποὺ κατέληγαν κάποτε καὶ σὲ γνωριμίες.

Ἕνα ἐξαφνικὸ τίναγμα ἀπὸ ἀπότομο φρενάρισμα ἔρριχνε, λόγου χάριν, στὴν ἀνύποπτη ὡς τότε ἀγκάλη σας τὸ ἐλαφρὸ καὶ μυροβόλον βάρος μιᾶς χαριτωμένης συνεπιβάτιδος.

— Ὤ! Παρντόν, ἔκαμνε ἐλαφρῶς κοκκινίζουσα ἐκείνη.

— Παρακαλῶ, ἀπαντούσατε εὐγενέστατα ἐσεῖς. Τί λόγος! Φρίκη ἔχουν γίνῃ τώρα καὶ τὰ τράμ...

— Τί νὰ χάνῃ κανεὶς ὅμως, ὅταν δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται ν' ἀργήσῃ;

— Ἐργάζεσθε στὴ Γενικὴ Διοίκησι;

— Ὄχι. Στὴν Τράπεζα. Μὰ καὶ σεῖς κάπου, νομίζω, ἐργάζεσθε. Σᾶς βλέπω κάθε πρωΐ...

— Εἴμαστε λιγάκι γείτονες...

Καὶ ἡ συνομιλία τῶν «λιγάκι γειτόνων» συνεχίζεται σὲ χαμηλότερο τόνο, γιὰ νὰ καταλήξῃ ἴσως καὶ σὲ... συγγένεια.

ΚΑΙ ΤΟΚΕΤΟΙ ΕΠΙΤΡΑΜΒΑΪΟΙ!

Τώρα; Πᾶνε ὅλα αὐτὰ τὰ εὐχάριστα τῶν καλῶν εἰδυλλιακῶν καιρῶν. Καμμία, τώρα, εὐγένεια. Καμμία διάκρισις μεταξὺ ὡραίου καὶ ἰσχυροῦ φύλου. Καμμία τεχνητὴ στιχομυθία. Σπρωξιές, κλωτσιές, βλασφημίες, καταιωνισμὸς χυδαίων ὕβρεων.

— Δὲν πᾶτε λίγο πιὸ πέρα, κύριε; Μὲ σκάσατε! Θὰ λιποθυμήσω! Ψιθυρίζει ἱκετευτικὰ καὶ σχεδὸν ἐκπνέουσα μία νταρὰ λεπτοφυὴς κυρία.

— Ποῦ νὰ πάω, κυρά μου; Δὲν μοῦ λέτε ποῦ νὰ πάω; ἀπαντᾷ βάναυσα ὁ μουρλαῖος καὶ ὀγκώδης δημιὰς της.

— Μὰ μὲ λυώσατε, κύριε! Θὰ λιποθυμήσω, σᾶς λέω!

— Μπορούσατε νὰ λιποθυμήσετε στὸ σπίτι σας καὶ νὰ μὴ μᾶς σκοτίζετε ἐδῶ πρωΐ—πρωΐ...

— Λιγάκι εὐγένεια δὲν θὰ σᾶς ἔβλαπτε, κύριε!

Ἀλλὰ στὴν παρατήρησι αὐτὴ ὁ «κύριος» ἀπαντᾷ μ' ἕνα ὑβριστικὸν γρυλλισμόν. Καὶ κανεὶς δὲν συγκινεῖται. Κανεὶς ἱππότης δὲν σύρει τὸ ξίφος του ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου φύλου. Ἀπεναντίας μάλιστα ἀκούονται καὶ ἀκομπανιαμέντα, ὅπως τὰ ἑξῆς:

— Ἔχομε καὶ τὶς γυναῖκες τώρα!...

— Τί θέλουν ἡ γυναῖκες στὸ τράμ;

(Τί θέλουν, ἀλήθεια; Μιά, πρὸ μηνὸς ξεγέννησε μέσα σ' αὐτό. Φαντάζομαι, ὅτι ὁ ταξιδιώτης αὐτὸς γόνος θὰ βαπτισθῇ «Τροχιόδρομος»).

Η ΤΣΕΠΗ ΕΝΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ—ΘΥΜΑΤΟΣ

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὡραῖον φύλον δὲν πάει πίσω στὴν εὐγένεια. Μία βιαστική, ποὺ ὁρμᾷ ν' ἀνέβῃ, ἁρπάζεται ἀπὸ τὴν τζέπη τῆς καινούργιας καὶ ὡραίας γκαμπαρτίνας ἑνὸς κυρίου. Θὰ ἔπεφτε. Αὐτὸς τὴν πιάζει μ' ἕνα γρήγορο πιάσιμο, ἀλλὰ ἡ καινούργια γκαμπαρντίνα του, ὡς τόσο, αὐτὴ δὲν ἔχει σωτηρία. Εἶναι σχισμένη ἀπὸ τὴν τζέπη ὡς κάτω. Καὶ παρατηρεῖ ὁ δύστυχος μὲ λύπην ὄμματον:

—Ἀπὸ τὴν τζέπη μου βρήκατε νὰ κρεμασθῆτε, κυρία μου;

Ἡ «κυρία» ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ συγκρατηθῇ... οὔτε στὴν ἀγανάκτησί της τὴν ἀγενοδόκητη. Δὲν ζητεῖ συγγνώμην. Μιὰ απλῆ, ξερή, τυπικὴ ἔστω συγγνώμην. Ζητεῖ καὶ ρέστα. Προσβλέπει, θυμωμένη, ἔκπληκτη, ἀγέρωχη τὸν συγχρόνως θῦμα καὶ σωτῆρα της καὶ ἀπαντᾷ στὴν δικαία ἀπορία του μὲ μιὰ δική της ἀπορία:

—Μήπως θέλατε νὰ χάσω καὶ αὐτὸ τὸ τράμ;

Ἐν τῷ μεταξύ, πολλοὶ δὲν χάνουν τὸ τράμ, χάνουν ὅμως τὰ πορτοφόλια τους.

Πολλοί; Ὄχι καὶ τόσο πολλοί, ὅσο ἀναλογεῖ στὸν σημερινὸ συνωστισμό, ἀλλ' οὔτε ὅσο ἦσαν ἄλλοτε.

Μὰ γιατί; Τί ἔγιναν οἱ λωποδῦται;

Μαυραγορῖται, τί διάβολο! Πολὺ περισσότερα βγάζουν στὸ νέο τους ἐπάγγελμα.

ΧΑΣΗΡ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τὰ συρρεύσαντα ἐκεῖ πλήθη, τόσον τῶν ἑορτιτῶν ὅσον καὶ ἄλλων φιλοχρίστων πολιτῶν, διεπίστωσαν ὅτι ὄχι μόνον ἐπετεύχθη ἡ τήρησις ἀπολύτου τάξεως ἐν τῷ Ναῷ ἀλλ' ἐπραγματοποιήθη μιὰ πλήρης μεταβολὴ εἰς τὴν ὅλην ἐμφάνισιν λειτουργούντων καὶ ἐκκλησιάσματος.

Ἰδιαιτέρως ὅμως πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἐξαίρετος ἐκκλησιαστικὴ χορωδία ἡ ὁποία συνεκροτήθη ἀπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κ. Πέτρου Τραΐνοῦ. Ἀποτελεῖται ἡ χορωδία αὐτὴ ἀπὸ τοὺς κατωθι νέους καὶ νεάνιδας.

Ἀναγνώστου Λούλα, Ἀνδρέου Ἀδαμάντιος, Ἀργυροπούλου Ἄννα, Βοσνιάκος Κ., Βασιλᾶς Δ., Γιαννιοῦ Χαρίκλεια, Γιαννιοῦ Εὐαγγελία, Γιαννακοῦ Ἀλίκη, Γόρδου Ρένα, Γραμμὴ Ἀγλαΐα, Δεληγιάννη Γεωργία, Λιτσα Ἀφροδίτη, Δερβίσης Χρυσ., Θεοδωρίδης Δ., Κατράνη Εὐανθία, Κουκούλης Ν., Κων)νίδης Ἀθ., Καραδήμος Στ., Λέτσα Οὐρανία, Μανδαμοπούλου Εὐαγγελία, Μιχαηλίδου Φανή, Ματθαίου Φαίδων, Μουρτζίνος Παρμενίων, Μαγειρόπουλος Ἀρ., Μισιρλόγλου Δ., Νεστορίδου Ἑλένη, Ντόνης Δ., Ντάνης Γ., Οἰκονόμου Πιπίτσα, Πεταλᾶ Νίνα, Πικᾶ Μαρίκα, Παπαδοπούλου Καλλιόπη, Παντίδης Γ., Σαμαροπούλου Μερόπη, Σταματιάδου Μαίρη, Στεφανίδου Ἀθηνᾶ, Σκανδάκης Φ., Σιούτας Γ., Σφέτκος Ἀχ., Τραγιανοῦ Ἐλεονώρα, Τριπολιτσιώτου Σούλα, Τριπολιτσιώτου Ἰφιγένεια, Τρουλινοῦ Βικτωρία, Τσακίρη Σούλα, Τσακίρης Νώτα, Τσακίρης Νώτα, Τσακίρη Ρίτα, Τζεβελέκης Ἀλέξ., Τσιχλῆς Ι., Τρασίδης Ι., Χατζηϊωάννου Ἄννα, Χατζηϊωάννου Μ., Χατζηγεωργίου Μενέλαος, Νικολαΐδης Δημ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ἡ θρησκεία τῆς Ἐργασίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

γόνιμη, ἱκανοποίησε τὸ βαθὺ πόθο τῆς ψυχῆς του. Μέσα στὴ Δράση, στὴν Ἐργασία ηὗρε τὴν εὐτυχία, στὴ Δράση ὄχι τὴν ἐγωϊστικὴ ἀλλὰ τὴ γενικώτερη, τὴν καθολικώτερη. Ἐργάσθηκε γιὰ τὸν ἑαυτό του μὰ καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸ πέρασε στὸν ἀλτρουϊσμό, ἀπὸ τὶς χαρὲς ἔφτασε στὴ δράση. Οὔτε ὁ Λόγος, οὔτε ὁ Νοῦς, οὔτε ἡ Δύναμη, οὔτε αἱ πνευματικές, οὔτε τῆς ζωῆς οἱ ἀπολαύσεις. Ἡ Δράση! Ὁ πόθος τοῦ Φάουστ στὴν ἀρχή. Ἡ εὐτυχία του στὸ τέλος...

Κι' ἔπειτα, ἐκεῖνος ὁ Ζαρατούστρας τοῦ Νίτσε. Μήπως κι' αὐτὸς δὲ φεύγει στὸ τέλος του ἀπὸ τὸ σπήλαιό του «φλογερὸς καὶ δυνατὸς σὰν τὸν πρωϊνὸ ἥλιο, ποὺ ἀναπηδᾶ ἀπὸ κατασκότεινα βουνά» ἀφοῦ πρόφερε τὸ μεγάλο του λόγο: «Ὁ πόνος μου κ' ἡ συμπόνια μου—τί σημαίνουν; Μήπως σκοπὸν ἔχω ἐγὼ τὴν Εὐτυχία; Σ κ ο π ὸ ν ἔ χ ω ἐ γ ὼ τ ὸ ἔ ρ γ ο μ ο υ !»

* * *

Αἰώνια λόγια, ποὺ ἔπρεπε ν' ἀντηχήσουν βαθειὰ μέσα στὶς ψυχές καὶ νὰ φλογίσουν τὶς θελήσεις. Αἰώνια σύμβολα, ποὺ θἄπρεπε νὰ λάμπουν καὶ νὰ φωτίζουν σὰν ἄστρα ὁδηγητικὰ ἀπάνω ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τῆς ζωῆς, κάθε ἄνθρωπο. Γιατί ἀληθινά, στὴ Δράση, στὴν Ἐργασία, βρίσκεται ἡ Ζωή, ὁ Προορισμὸς καὶ ἡ Εὐτυχία. Αὐτὴ ἡ Ἐργασία ποὺ εἶναι ἕνα δεῖγμα ψυχικῆς εὐγένειας,—γιατὶ ὁ ἀργὸς εἶναι ἀνίκανος γιὰ κάθε ἀληθινὴ δουλειά—, αὐτὴ ποὺ δείχνει ἀκόμη γονιμότητα θελήσεως δὲν εἶναι, βαθύτερα, κάτι ἀτομικὸ μόνο ἀλλὰ καὶ εὐρύτερη κοινωνικὴ λειτουργία. Ὅπως ἄλλωστε ἐσημείωνεν ἕνας φιλόσοφος «ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ θέλῃς καὶ νὰ ἐργάζεσαι ὄχι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό σου μὰ ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους..» Ἔτσι ἡ καθημερινὴ δουλειὰ τοῦ ἐπιστήμονα, τοῦ ἐμπόρου, τοῦ κάθε ἐργαζόμενου, ξεφεύγει πιὰ ἀπὸ τὸν κύκλο τὸ στενὸ τῆς ἀτομικῆς ζωῆς καὶ παίρνει τὸν χαρακτῆρα κοινωνικῆς, γενικώτερης ἐνέργειας. Γιατὶ ὅσο καὶ νὰ θέλῃ κάθε ἄτομο νὰ πιστεύει στὸ Ἐγώ του, ὅσο καὶ νὰ νομίζῃ πὼς ἡ δουλειά του εἶναι ὑπόθεση δική του, μιὰ ἀπόθεση τῆς δικῆς του ζωῆς, γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν οἰκογένειά του—πρώτη αὐτὴ ἐπέκταση τῆς δράσεως—, δὲ μπορεῖ, κι' ἂν ἐπιμένῃ νὰ τὸ λησμονάει, πὼς εἶναι ἕνα μέλος μιᾶς κοινωνίας μὲ τὴν ὁποίαν ἄλυτοι τὸν δένουνε δεσμοὶ καὶ ἀσύντριπτες ὑποχρεώσεις.

Ποιὸς εἶπε πὼς ἡ δουλειὰ δὲν εἶναι δύσκολη; Παληὰ γνώμη. Ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης τὴν ἐθεώρησε σὰ μιὰ τιμωρία, σὰ θλιβερὸ καταναγκασμό. «Πόνος» ἐσήμαινε δουλειά. Μέσα στοὺς αἰῶνες μαζὺ μὲ τὴν ἀντίληψη γιὰ τὴ ζωὴ παίρνει ἄλλη ἔννοια κ' ἡ ἰδέα τῆς Ἐργασίας. Ἄλλη ἡ ἰδέα αὐτὴ στὴ διδασκαλία τοῦ Ζωροάστρη, ἄλλη στὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ κι' ἔπειτα τοῦ πρώτου χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ καθολικισμοῦ. Διαφορετικὰ σκέπτονται γι' αὐτὴν θρησκευτικοὶ μεταρρυθμισταὶ ὅπως ὁ Λούθηρος κι' ὁ Καλβῖνος, ἀλλοιῶς ἀντιμετωπίζει αὐτὴν ἡ Ἀναγέννηση, ἀλλοιῶς τὴν βλέπουν ἔπειτα ὑπὸ τὴν ἐπίδραση τῆς νεώτερης τεχνικῆς καὶ οἰκονομίας. Ἀλλάζουν οἱ καιροί, ἀλλάζουν οἱ ὅροι τῆς ζωῆς, πολλαπλασιάζονται τὰ τεχνικὰ μέσα καί, παράλληλα, ἐξελίσσεται μαζὺ κι' ἡ ἰδέα τῆς ἐργασίας ἀδιάκοπα. Ἄλλη τὸ 18ον αἰῶνα, ἄλλη στὰ σοσιαλιστικὰ συστήματα, ἄλλη ἡ ἰδέα τῆς δουλειᾶς γιὰ τὸν Τολστόη, ἄλλη ἡ σημερινὴ ἀντίληψη. Γιὰ τὸν ἐθνικοσοσιαλισμό, αἴφνης, ἡ ἐργασία, ἡ δουλειὰ εἶναι τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς ζωῆς, τὸ θεμέλιο τοῦ πολιτισμοῦ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς νεώτερους Γερμανοὺς ποιητὰς ποὺ πέθανε τὸ 1936, ποτισμένος ἀπὸ τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸ ἰδεῶδες, ὁ Ἄϊνριχ Λέρς, τραγουδάει: «Ἡ δουλειὰ εἶναι πατρίδα.» Κάθε ἄνθρωπος κρίνεται, κατὰ τὸν Ἀδόλφον Χίτλερ, ὄχι ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς δουλειᾶς του, ἀλλ' ἀπὸ τὴ μορφὴ καὶ τὴν ὠφελιμότητα ποὺ ἔχει ἡ ἀπόδοσή του.

Ἡ ἀπόδοση αὐτή, φυσικά, συνδέει τὸν ἄνθρωπο μὲ τοὺς γενικώτερους σκοπούς, γιατὶ ἡ ἀπόδοση εἶναι διάχυση τῆς ἐνέργειάς μας μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ στενώτερα, μέσα στὴν κοινωνία ποὺ ζοῦμε.

* * *

Ὅσο κι' ἂν δὲν τὸ ἐννοοῦμε, καθένας μας ὑπηρετεῖ ἕνα γενικώτερο σκοπὸ μὲ τὴ δουλειά του. Εἶναι καθένας μόριο ἐνεργείας. Ὁ ἀγρότης στὸ χωράφι του, ὁ ἐργάτης στὴ μηχανή του, ὁ ὑπάλληλος στὸ γραφεῖο του, ὁ ἐπιστήμονας στὸ ἐργαστήριό του, ὁ σοφὸς μὲ τὴ μελέτη του, ὁ ἐρευνητὴς μὲ τὶς δημιουργίες του, ὅλοι ἀκολουθοῦμεν ἕνα νόμο, τὸν πανίσχυρο καὶ πολυσέβαστο νόμο τῆς ζωῆς, ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει τὴ δουλειά, τῆς Ζωῆς ποὺ θέλει ἀδιάκοπα νὰ προχωρῇ, νὰ μεγαλώνῃ, νὰ πλαταίνῃ, σὲ ἔκταση καὶ βάθος. Εἴμαστε, ὅσο κι' ἂν δὲν τὸ ἐννοοῦμε, παράγοντες αὐτῆς τῆς ζωῆς, ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν τεράστια δύναμη τοῦ γενικοῦ Σκοποῦ. Ἐκεῖ μέσα σ' αὐτὸν βρίσκεται ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία, αὐτὴ ἡ ἐλευθερία ποὺ δίνουν τὰ δικαιώματα τῆς δουλειᾶς καὶ ἡ συναίσθηση πὼς μὲ τὸν κόπο μας προσφέρουμε, ἄλλοι ἄσημοι ἐργάτες κι' ἄλλοι σπουδαῖοι ἄνθρωποι, τὸ ἔργο μας στὴ Ζωή, στὸ κοινωνικὸ σύνολο, στὴν πατρίδα, στὸν πολιτισμό, μιὰ πέτρα καθένας μας στὰ θεμέλια του.

* * *

Εἶπε κάποτε ὁ Γάλλος φιλόσοφος Γκυγιώ: «Ἡ ἐργασία ἰσοδυναμεῖ μὲ προσευχή. Ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ προσευχὴ ἢ μᾶλλον εἶναι ἡ ἀληθινὴ προσευχή, ἡ ἀληθινὴ πρόνοια. Ἂς δρῶμεν ἀντὶ νὰ προσευχώμεθα». Καθένας μας ἔτσι εἶναι λειτουργὸς στὴ θρησκεία τῆς Ἐργασίας. Κι' αὐτὴ ἡ θρησκεία, αὐτὴ ἡ πίστη στὴ Δουλειά, εἶναι ἀπόλυτα ἀνθρώπινη καὶ βαθύτατα ἀληθινή. Ἡ δουλειὰ ὡς καθῆκον, ἡ δουλειὰ ὡς δικαίωμα, ἡ δουλειὰ ὡς σκοπός, εἶναι ἕνα ἠθικὸ τρίπτυχο, ποὺ θἄπρεπε σ' αὐτὸ νὰ πιστέψουμε ὅλοι. Γιατὶ μέσα σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἕνας ὁλόκληρος ἠθικὸς νόμος, ποὺ μᾶς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ἀπὸ τὴ Ζωή, ποὺ ὅσο καὶ νὰ θέλουμε νὰ τὸν λησμονήσουμε ἢ νὰ τὸν ἀγνοήσουμε αὐτὸς θὰ μᾶς διευθύνῃ. Μαΐνει ὁ ἠθικὸς αὐτὸς νόμος ἀπάνω καὶ ἀπὸ τὴν ἀμοιβὴ τῆς δουλειᾶς, ποὺ ὅσο κι' ἂν φαίνεται ὡς σκοπὸς γιὰ πολλούς, εἶναι ὅμως μόνο ἀποτέλεσμα, μιὰ συμβατικὴ σχέσις.

Μὰ ἡ Δουλειὰ εἶναι ἡ ἀληθινότερη, ἡ ἀσφαλέστερη ἐκδήλωση τῶν ζωντανῶν δυνάμεων ποὺ κλείνουμε μέσα μας. Αἴφνης, τί ὠφελεῖ ἂν πιστεύουμε σ' ἕνα ἰδανικό, σ' ἕνα σκοπό, σ' ἄλλο ὁ καθένας; Ἡ ἰδέα μόνο στὴ δουλειὰ βρίσκει τὴν ἐνσάρκωσή της. Δὲ μένει ἔξω ἀπὸ τὴ ζωή. Ἑνώνεται μ' αὐτὴν καὶ μορφοποιεῖται. Ὅλα περνοῦν, ὅλα χάνονται. Μὰ τὸ Ἔργο ὑψώνει τὴν ψυχή μας σὲ κάποιον ἀληθινὸ προορισμό, μᾶς φέρνει στὸν πολιτισμὸ τῆς ἀληθινῆς προόδου καὶ μᾶς ὁδηγεῖ στὴν ὑπερούσια γλύκα τῆς ζωῆς ποὺ βρίσκεται μόνο στὴ Δράση, στὴ Δουλειά.

Ὁ Φίχτε δίδαξε πὼς ὅλη ἡ ζωή μας στέκεται στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἠθικοῦ σκοποῦ. Ἀλήθεια, ποιὸς ἄλλος σκοπὸς ἠθικώτερος ὑπάρχει ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ μᾶς ὑπαγορεύει σὰ θρησκεία τὴν Ἐργασία, τὴ Δράση; Ποιὰ δύναμη μπορεῖ νὰ μᾶς ἑνώσῃ ἀμεσώτερα μὲ τὴ Ζωή, μὲ τὴν κοινωνία, παρὰ ἡ δουλειά μας; Μ' αὐτήν, ὅταν νοιώσουμε τὴ βαθειὰ σημασία της, χαράζουμε τὸν προορισμό μας καὶ μ' αὐτήν, ὅταν τὴν πιστέψουμε σὰ θρησκεία, βαδίζουμε ὑπερήφανα στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, γιατὶ ἔχουμε πιὰ μιὰν ἀποστολή, γιατὶ πιστεύουμε σ' ἕνα Σκοπό, γιατὶ μᾶς ξεκουράζει ἡ ἰδέα καὶ μιᾶς ἄλλης ἀμοιβῆς: Ὅτι ὑπηρετοῦμε σὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας, ἑνὸς συνόλου, τὴν πατρίδα, ὄχι σὰν ἰδέα μόνο, μὰ σὰν πραγματικότητα, σὰ μιὰ πηγὴ δυνάμεως ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν.

Ὤ, ἡ βαθειὰ κατανόηση τῆς Δουλειᾶς, σὰν Ἰδέας καὶ σὰ Δυνάμεως, θὰ μᾶς χαρίσῃ ἀληθινὴ εὐτυχία. Δουλειὰ γιὰ τὸν ἑαυτό μας καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Σ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ηὗρεν ὁ Φάουστ τὴν εὐτυχία. Τὸν ἀκούσατε τὸ Ζαρατούστρα; «Σκοπὸ μου ἔχω ἐγὼ τὸ ἔργο μου».

Ἄχ, νὰ ἦταν αὐτὸς ὁ σκοπὸς τοῦ καθενός μας! Νὰ εἶχε καθένας μας σκοπὸ του τὸ ἔργο του!...

Μ. Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛ. ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 20ῆς τρ. ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις εἰς τὰ δρομολόγια τῶν ἐπιβατικῶν ἁμαξοστοιχιῶν:

Ἡ μικτὴ ἁμαξοστοιχία 14 Θεσσαλονίκης—Ἀθηνῶν ἀναχ. ἐκ Θεσσαλονίκης ὥραν 9.11 ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον. Ἀθήνας ἀφίξις ὥραν 7.22' τῆς ἑπομένης.

Ἡ μικτὴ ἁμαξοστοιχία 13 Ἀθηνῶν—Θεσ)νίκης. Ἀναχ. ἐξ Ἀθηνῶν ὥραν 8.30 ἑκάστην Κυριακήν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον. Θεσσαλονίκην ἀφίξις ὥραν 7,20 τῆς ἑπομένης.

Ἡ Μικτὴ ἁμαξ. 311 Θεσ)νίκης—Φλωρίνης. Ἀναχώρ. ἐκ Θεσ)νίκης 7.21 ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον. Φλώριναν ἀφίξις ὥραν 17.10.

Ἡ μικτὴ ἁμαξ. 312 Φλωρίνης—Θεσ)νίκης. Ἀναχώρ. ἐκ Φλωρίνης ὥραν 7.00 ἑκάστην Τετάρτην, Παρασκευὴν καὶ Κυριακήν. Θ(νίκην ἀφίξις ὥραν 16.54.

Ἡ μικτὴ ἁμαξ. 421 Θ)νίκης—Γευγελῆς. Ἀναχώρησις ἐκ Θεσ)κης ὥραν 6.47 ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον. Γευγελῆν ἀφίξις ὥραν 11.50.

Ἡ μικτὴ ἁμαξ. 422 Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης ἀναχώρησις ἐκ Γευγελῆς ὥραν 14.55' ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον. Θεσ)νίκην ἀφίξις ὥραν 20.30'.

Ἡ μικτὴ ἁμαξ. 523 Θεσ)νίκης—Ροδοπόλεως ἀναχώρησις ἐκ Θ)νίκης ὥραν 7.10 ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν. Ροδόπολιν ἀφίξις ὥραν 11.55'

Ἡ μικτὴ ἁμαξ. 522 Ροδοπόλεως—Θεσ)νίκης ἀναχώρησις ἐκ Ροδοπόλεως ὥραν 14.20' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν. Θ)νίκην ἀφίξις ὥραν 19,05'.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον «Μερίμνης Παιδιοῦ» εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν οἰκογένειαν Νικ. Δημητριάδου διὰ τὴν εὐγενῆ δωρεὰν ἐκ 1000 δραχ. εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου Πηνελόπης Βόϊου καὶ διερμηνεύει τὴν βαθειὰ εὐγνωμοσύνη τῶν εὐεργετουμένων παιδιῶν τῆς Κλινικῆς.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Προσκαλοῦνται οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς Ε' τάξεως Γυμνασίου Νέου Τύπου τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως πόλεως Θεσ)νίκης νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ σχολεῖα των τὴν πρωΐαν τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 20ῆς Μαΐου διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων των.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1/2 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνελεύσεων (Μέγαρον Ἐργατικῆς Ἑστίας). Θέματα:

1) Ὁλοκλήρωσις ἄρτου.
2) Ἵδρυσις προμηθευτικοῦ συνεταιρισμοῦ.
3) Ἔλεγχος ἀρτοποιείων.
4) Ἀνακοινώσεις Διοικήσεως.
Προτάσεις, ἐπερωτήσεις.

Λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῶν θεμάτων δὲν πρέπει νὰ λείψῃ κανείς.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεύς
Θ. ΚΑΡΑΦΥΛΛΗΣ — Θ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

O ΑΝΑΠΗΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ 1940-1941

Ἀπάντησις εἰς τὸ κύριον ἄρθρον 10)5)42 τῆς «Ν. Εὐρώπης»

ΥΠΟ ΕΥΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Προέδρου Ἑνώσεως Νέων Ἀναπήρων

Θὰ ἦτο ἀληθῶς παράλειψις ἐκ μέρους μας καὶ ἀγνωμοσύνη ἀσυγχώρητος ἐὰν δὲν ἐσπεύδαμεν ἐγκαίρως νὰ ἐπαληθεύσωμεν τὰ ὅσα ἐγράφησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν περὶ τῶν ἐπισιτιστικῶν χορηγήσεων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐπισιτισμοῦ πρὸς τὴν Ἕνωσιν Νέων ἀναπήρων.

Ἡ πραγματικότης εἶναι αὐτὴ ἀκριβῶς ὅπως ἐξετέθη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο. Αἰσθανόμεθα τὸν ἑαυτόν μας ὑποχρεωμένον νὰ τὸ ὁμολογήσῃ. Ὅτι ἐγράφη, ἐγράφη ἐντὸς τοῦ πλαισίου πάντοτε τῆς ἀληθείας, χωρὶς ὑστεροβουλίαν, εἴτε ὑπόνοιαν ἐπιδιώξεως πολιτικοῦ τινος σκοποῦ.

Τοῦτο μόνον ἡμεῖς οἱ νέοι ἀνάπηροι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τὸ γνωρίζωμεν. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸν λαόν, τὸ λαὸν αὐτὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἀγωνισθήκαμε καὶ χύσαμε τὸ αἷμα μας, ὅτι ἡ Γεν. Δ)σις Ἐπισιτισμοῦ ἂν δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰσέτι εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τελείως τὸν προορισμόν της, ἔσωσε τοὐλάχιστον μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἡμᾶς ἐκ βεβαίου κυριολεκτικῶς θανάτου.

Μᾶς παρέσχεν κατὰ τὸ πεντάμηνον τοῦτο χρονικὸν διάστημα πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ προσφερθῇ. Μᾶς ἔθεσεν ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, μᾶς περιέβαλλε μὲ στοργήν, ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν. Ποτὲ δὲν ἀντικρύσαμεν τὴν πόρταν της κλειστήν. Πάντοτε μᾶς ἠνοίγετο, μὲ συμπάθειαν καὶ ἔχυνε βάλσαμον εἰς τὰ ἀνεπούλωτα τραύματά μας.

Ἂν πληγώθηκαν τὰ κορμιά μας, ἂν ἀκρωτηριάσθηκαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια μας, ἂν ἐξορύχθησαν οἱ ὀφθαλμοί μας; οἱ ψυχές μας ἔμειναν ὑγιεῖς καὶ ἡ ἀξιοπρέπειά μας ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος καὶ τὸ μέγεθος τῆς θυσίας μας. Μιὰ τέτοια θυσία, θυσία αἵματος δὲν πληρώνεται; οὔτε ἐκτιμᾶται μὲ δραχμάς, μὲ λάδι, ὄσπρια, σιγαρέττα καὶ λοιπά. Θὰ ἦτο πολὺ ταπεινὸς ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ μᾶς ἐξοφλήσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Πλὴν ὅμως τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως; τῆς διατηρήσεως τῆς ζωῆς μας, μᾶς ἠνάγκασεν νὰ δεχθῶμεν ἐκτὸς τῆς ἠθικῆς καὶ μίαν ὑλικὴν ἀμοιβήν. Τὴν πρώτην δὲν μᾶς τὴν ἔδωσε κανείς. Τὴν ἐπήραμε μόνοι μας καὶ τὴν ἔχομεν βαθειὰ κλεισμένην στὴν καρδιά μας. Τὴν δεύτερη μᾶς τὴν ἔδωσεν καὶ μᾶς τὴν δίδει ἡ Γεν. Διεύθυνσις Ἐπισιτισμοῦ μὲ τὰ διάφορα εἴδη τροφίμων ἅτινα μᾶς χορηγεῖ συστηματικῶς μὲ τάξιν καὶ ἀκρίβειαν μαθηματικήν. Ἔχομεν τὴν συνείδησίν μας ἥσυχον διότι ἐπράξαμεν τὸ καθῆκον μας εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἐκεῖ ὅπου μᾶς ἔταξεν κάποτε ἡ πατρίς, ἀλλὰ συγχρόνως ἔχομεν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἡ πατρὶς αὐτή, ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, δὲν μᾶς ἐλησμόνησεν. Μᾶς περιέβαλε μὲ τὸ ἀμάραντο στεφάνι τῆς δόξης, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἔθρεψεν ἡμᾶς καὶ τὰ παιδιά μας.

Ὁ Μακεδονικὸς Λαός, ποὺ εἶναι ζυμωμένος μὲ αἷμα καὶ πυρῖτιδα μπορεῖ νὰ μᾶς ἐννοήσῃ. Γνωρίζει καλῶς ὅτι ἐὰν σήμερον ὑπάρχει μία τάξις ἥτις δεινοπαθεῖ καὶ ὑποφέρει περισσότερον τῶν ἄλλων, αὐτὴ εἶναι ἡ τάξις τῶν Νέων Ἀναπήρων πολέμου. Ἀφ' ἑνὸς αἱ μεγάλαι καὶ διαρκεῖς ἀναπηρίαι μας, ἀφ' ἑτέρου αἱ στερήσεις μας καὶ ἡ ἀδυναμία μας νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μόνοι τὸν ἐπαρκῆ ἐπισιτισμὸν τῶν οἰκογενειῶν μας θὰ ὁδηγοῦν τὴν τάξιν μας πρὸ χάους καταστάσεως, πρὸ ἀληθοῦς λιμοῦ ἂν δὲν εὑρίσκετο εἰς τὴν πλέον κρίσιμον στιγμὴν ὁ πλέον κατάλληλος ἄνθρωπος διὰ νὰ μᾶς σώσῃ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Νικ. Χερτούρας. Κανεὶς πραγματικὸς Ἕλλην δὲν θὰ μεμψιμοιρήσῃ καὶ δὲν θὰ ἐκφέρῃ λόγον ποὺ θὰ μᾶς προσβάλῃ ὅτι δηλαδὴ ἡ Πολιτεία μεροληπτεῖ. Ὅπως ἡμεῖς ὅταν ξεκινήσαμεν γιὰ τὸν πόλεμον δὲν παραπονεθήκαμεν, ἔτσι καὶ ὁ Λαὸς δὲν πρέπει νὰ παραπονεῖται.

Ἄλλως τε δὲν εἴμεθα ἁπλῶς εὐνοούμενοι τῆς πολιτείας. Εἴμεθα μόνον ἄξιοι ὑποστηρίξεως καὶ συνδρομῆς. Διότι τί θὰ ἐγινόμεθα ἐὰν εἴχομεν ἐγκαταλειφθῇ. Παραγωγικοὶ δὲν εἴμεθα εἰμὴ κατὰ τὸ ἐλάχιστον. Ἀρτιμέλειαν δὲν ἔχομεν διὰ νὰ ἐπιχειρήσωμεν ἐκστρατείαν εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς ἐξεύρεσιν ἄρτου. Ἡ ἀπάντησις ἔρχεται μόνη της εἰς τὰ χείλη ὅλων. Θὰ ἐδοκιμάζαμεν τὸν χείριστον τῶν θανάτων, τὸν ἐξ ἀσιτίας. Προηγουμένως θὰ εἴχομεν ἐξουθενωθῆ. Ἐξαθλιωμένοι θὰ περιεφερόμεθα εἰς τοὺς δρόμους ὡς φαντάσματα καὶ οἱ μεταλλικοὶ σταυροὶ τοῦ στήθους μας θὰ ἐκυλίοντο εἰς τὴν λάσπην.

Ἕνα τέτοιο αἶσχος, εὐτυχῶς ἀπεφεύχθη χάρις εἰς εἰς τὴν μέριμναν καὶ τὴν στοργὴν τῶν Ἀρχῶν μας καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν Ἀρχῶν κατοχῆς τῶν ὁποίων οἱ στρατιῶται, μᾶς σέβονται καὶ μᾶς ὑπολήπτονται ὡς πραγματικοὺς συναδέλφους των.

Καὶ βλέπει ὁ κόσμος σήμερον τὸ ὡραῖον θέαμα τοῦ Νέου Ἀναπήρου, σεμνοῦ, ἀξιοπρεποῦς, ὑπερηφάνου. Περνᾷ καὶ διαχέεται χρῶμα γαλανόλευκο, Ἑλληνικό. Ζῇ καὶ ἀναπνέει. Χαίρεται τὸν ἥλιον καὶ ἀπολαμβάνει τὴν ἄνοιξιν. Μολονότι ἀκρωτηριασμένος, φρικτὰ πολλὲς φορὲς παραμορφωμένος, ἐν τούτοις θέλει νὰ ζήσῃ. Καὶ ζῇ. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ τοῦ τὸ ἔδωσεν ἡ κοινωνία, ὁ λαός.

Κλείνοντες τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν σεβαστόν μας κύριον Χερτούραν Ν. καὶ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐξακολουθήσῃ νὰ μᾶς περιβάλλῃ μὲ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ τὴν αὐτὴν κατανόησιν τῶν ζωτικῶν ἀναγκῶν μας, ἕως ὅτου τέλος πάντων ἔλθῃ κάποτε ἡ Εἰρήνη καὶ δυνηθῇ τὸ κράτος νὰ μᾶς περιβάλῃ δι' ὁριστικῶν καὶ τελεσφόρων πλέον μέτρων.

ΕΥΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Πρόεδρος Ἑνώσεως Ν. Ἀναπήρων

Εὐχαριστήριον

Σὲ ὅλους, ὅσοι συνεπόνεσαν στὸ βαρύτατον πένθος μου, διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀλησμονήτου συζύγου Κωνστ. Μικροῦ, ἐκφράζω ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην μου. Διότι ὁ πόνος τους στάθηκε σ' αὐτὲς τὶς στιγμὲς ἡ μόνη παρηγορία μου.

ΝΙΚΗ Κ. ΜΙΚΡΟΥ

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ ἡμῶν μητέρα καὶ μάμμην

ΣΑΤΕΝΙΚ ΑΓΚΟΠ ΧΑΤΣΕΡΙΑΝ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐκ τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας (ὁδὸς Διαλέτη).

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως συναδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Τὰ τέκνα: Κιρκὸρ καὶ Βαχρὸμ Ἀγκὸπ Χατσεριάν. Οἱ ἔγγονοι.

* * *

Τὸν πολυαγαπημένον ἡμῶν υἱόν, ἀδελφὸν καὶ ἀνεψιὸν

ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ ΚΙΤΛΙΚΟΓΛΟΥ
ἐτῶν 27

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν 4 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας ὁδὸς Κερμενίου 5 (Συν)σμὸς Καφαντάρη).

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Ἡ μήτηρ. Θεανώ, οἱ ἀδελφοὶ Κυτίνα, Λάζαρος, Γιάννης. Ἡ θεία, ἀδελφοῖνα Τζασκούναγλου.

Σημ. — Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΦΕΖΥΘΟΠΩΛΩΝ

Προκειμένου νὰ γίνῃ διανομὴ παιγνιοχάρτων, προσκαλοῦνται οἱ καφεζυθοπῶλαι οἱ διατηροῦντες εἰς τὰ καταστήματά των τεχνικὰ παίγνια, ὅπως προσκομίσωσι ἐντὸς 5 ἡμερῶν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συνδέσμου μας τὰς ἀδείας τεχνικῶν παιγνίων τοῦ Τμήματος Ἠθῶν καὶ Λεσχῶν χρήσεως 1942—1943.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γ. Γραμματεύς
ΑΝΑΣΤ. ΔΗΜΟΥ — ΣΠ. ΤΣΑΚΟΥΛΗΣ

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΙΧΘΥΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ

Ἀπὸ τετραημέρου, ὡς γνωστόν, ἤρχισεν ἡ διανομὴ ἰχθύων εἰς τοὺς ἐργάτας. Σχετικῶς τὸ Ἐθνικὸν Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον ἀνακοινοῖ ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν συνωστισμοῦ οἱ ἐργάται δύνανται ν' ἀγοράζουν τοὺς ἰχθεῖς ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἀγορὰν Μοδιάνο ἀλλὰ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀγοράς, διότι ὅλοι οἱ ἰχθυοπῶλαι ὑποχρεοῦνται ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῆς διατακτικῆς τοῦ Ἐργ. Κέντρου νὰ παραδίδωσιν ἰχθεῖς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΣΚΟΤΙΣΙΝ

Διὰ τελευταίαν φορὰν συνιστᾶται εἰς τὸ κοινὸν ὅπως λάβῃ ἅπαντα τὰ ἐπιβληθέντα μέτρα συσκοτίσεως τῶν φώτων.

Κατὰ τῶν παραβατῶν θέλουσιν ἐπιβληθῆ αὐστηραὶ ποιναὶ ὡς διοικητικὰ μέτρα.

Θεσ)νίκῃ τῇ 16 Μαΐου 1942
Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἁλωνιστικῶν μηχανῶν Μακεδονίας

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἰδιοκτῆται νὰ διέλθωσι τὸ ταχύτερον ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως διὰ νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ βιβλία ἐργασίας ἁλωνισμοῦ καὶ λοιπὰ ἔντυπα ἡ τήρησις τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ρητῶς δι' ἐφέτος, καὶ λάβωσιν ὁδηγίας διὰ τὸν ἁλωνισμόν, δεδομένου ὅτι ἡ χορήγησις τῶν καυσίμων θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος καὶ ἡ πρώτη δόσις θὰ διανεμηθῇ μόνον μέχρι τέλους τρέχοντος μηνὸς Μαΐου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καθίσταται γνωστὸν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως, ὅτι δι' ἐφέτος ὅλοι θ' ἀσφαλίσωσι διὰ τῆς Ἑνώσεώς των τὰ ἁλωνιστικά των συγκροτήματα κατὰ τῶν κινδύνων πυρὸς καὶ ἀτυχημάτων. Πρὸς τοῦτο δέον πάντες νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως διὰ νὰ ὑπογράψωσι τὰς σχετικὰς αἰτήσεις ἀσφαλίσεως. Δὲν πρέπει οὐδεὶς νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ ἀντιθέτους ξένας εἰσηγήσεις, πάντες δέον νὰ πειθαρχήσουν εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἑνώσεως εἰς ἔνδειξιν πλήρους συνοχῆς καὶ ἀλληλεγγύης.

Ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων τῆς τάξεώς μας θέλουσι δοθῆ πληροφορίαι πρὸς τὰ μέλη παρὰ τοῦ γραφείου τῆς Ἑνώσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 16 Μαΐου 1942
Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἁλωνιστικῶν Μηχανῶν Μακεδονίας-Θράκης

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσ)νίκης

Προκειμένου νὰ καθορισθῶσι ὁριστικῶς τὰ δικαιώματα συμμετοχῆς τῶν ἐμπόρων εἰς τὰς κοινοπρακτούσας αὐτῶν ὁμάδας ἐπὶ τῆς διαθέσεως ὀσπρίων, ὀρύζης, ζακχάρεως, ἐλαιολάδου, γεωμήλων, ἐλαιῶν, σταφίδων καὶ σύκων καλοῦνται ἅπαντες οἱ ὁπωσδήποτε ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐμπορίαν τῶν εἰδῶν τούτων κατὰ τρόπον συνεχῆ καὶ ἀδιάλειπτον, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1938 καὶ μέχρι σήμερον, ὅπως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης καταθέσωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑπεύθυνον δήλωσιν τῶν κατ' ἔτος πραγματοποιηθεισῶν παρ' αὐτῶν εἰσαγωγῶν καὶ πωλήσεων εἰς τὰ καταστήματά των ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1938 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1940.

Θεσ)νίκῃ τῇ 16 Μαΐου 1942
(Ἐκ τῶν Γραφείων τοῦ Ε.Β.Ε.Θ.)

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΣΙΔ)ΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Πρόσκλησις Γεν. Συνελεύσεως

Καλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 24ην Μαΐου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας.

Ἡμερησία Διάταξις.

1) Ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς χρήσεως 1939.
2) Λογοδοσία Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν χρῆσιν 1939.
3) Ἔγκρισις ἰσολογισμοῦ χρήσ. 1939.
4) Ἀπαλλαγὴ εὐθυνῶν διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν χρῆσιν 1939.
5) Ἐκλογὴ τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν χρῆσιν 1940.
6) Ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1941—1942.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 17 Μαΐου 1942
Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
ΑΘΑΝ. ΠΑΝΟΥΣΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΘΕΑΤΡΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ Κ. Λ. Π.

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ λειτουργία θερινῶν Κινηματογράφων, θερινῶν θεάτρων καὶ παντὸς ἐν γένει δημοσίου θεάματος ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Διὰ τὴν λειτουργίαν θερινοῦ κινηματογράφου, θεάτρου κτλ. ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἄδεια τῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας, πρὸς τὴν ὁποίαν δέον ν' ἀποτείνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας—Ἁγ. Σοφίας 26)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τὰ διάφορα σωματεῖα ἤρχισαν νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐργ. Κέντρου πίνακας τῶν παιδιῶν τῶν ἐργατῶν, ἅτινα θὰ λαμβάνουν συσσίτιον ἐκ τῶν ὀργανουμένων ὑπὸ τοῦ Ἐργ. Κέντρου Παιδικῶν Συσσιτίων.

Ἐξ ἄλλου οἱ ἐργοδόται ἤρχισαν νὰ καταθέτουν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμερομισθίου τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς Πρωτομαγιᾶς ὑπὲρ τῶν Παιδικῶν Συσσιτίων τοῦ Ἐργατ. Κέντρου.

Η ΙΔΙΟΚΑΤΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 16 Μαΐου (Τηλεφωνικῶς). — Διὰ Ν. Δ. παρατείνεται μέχρι 15 Ἰουνίου 1942 ἡ ἰσχὺς τοῦ Ν. Δ. «περὶ ἀναγουρεύσεως ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμὸς Προσφύγων Νομοῦ Σερρῶν ἡ «Ἀλληλοβοήθεια» δέχεται ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ προμήθειαν ξυλανθράκων καὶ καυσοξύλων διὰ τὰ μέλη του εἰς τὰ γραφεῖα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰγύπτου ἀριθ. 26 μέχρι τῆς 24ης Μαΐου ἐ.ἔ. ἀπὸ τῆς 10-12 π.μ.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 15 Μαΐου 1942
Ἐκ τοῦ Γραφείου

Μικραὶ ἀγγελίαι

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΡΑΪΧ κ. ΦΟΥΓΚ ΔΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΥΛΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16 Μαΐου (Στέφανι). — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας Φοὺγκ ἐξεφώνησε σημαντικὸν λόγον εἰς Τσοπότ τῆς δυτικῆς Πρωσσίας πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ ὑπουργὸς ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων τὸν προσανατολισμὸν τῆς γερμανικῆς οἰκονομίας πρὸς τὴν μεγάλην παραγωγὴν καὶ τὴν σύγχρονον υἱοθέτησιν συστήματος ὁλοκληρωτικῆς μεταποιήσεως διότι ἡ παραγωγὴ θὰ συγκεντρώνεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς ἐχούσας ἀναμφισβήτητον ἱκανότητα βιομηχανίας.

Ὅσον διὰ τὸ νομισματικὸν ζήτημα ὁ ὑπουργὸς παρατήρησεν ὅτι ἐν καιρῷ πολέμου ὑφίστανται μεγαλύτερα διαθέσιμα ρευστοῦ χρήματος. Συνεπῶς πρέπει νὰ καταβάλλεται προσπάθεια ὥστε νὰ μὴ ὑποτιμηθῇ τὸ νόμισμα διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ καταθέται νὰ ἀγοράσουν περισσότερα καὶ ὑπὸ καλυτέρους ὅρους μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου. Ἡ ἀντίληψις ὅτι τὸ νόμισμα εἶναι προωρισμένον νὰ ἀπωλέσῃ ὁλόκληρον τὴν σημασίαν του προσέθεσεν ὁ Φοὺγκ εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἐπικίνδυνος. Ἀντιθέτως τὸ νόμισμα ἔχει νὰ παίξῃ ἀκόμη σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Μετὰ τὸν πόλεμον θὰ διαθέτωμεν πρώτας ὕλας εἰς ἐπαρκῆ ποσότητα καὶ εὐθηνὰς ὥστε νὰ καλύψωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματός μας καὶ νὰ πληρώσωμεν τὰ πολεμικὰ χρέη.

Ἀσχολούμενος μὲ τὴν κατάστασιν εἰς τὸ χρηματιστήριον ὁ ὑπουργὸς κατέληξε τονίσας ὅτι παρὰ τὸν πόλεμον ἡ Γερμανία δὲν δύναται νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς κερδοσκοπείας, διότι ἁπλούστατα τὸ πρόβλημα τοῦτο δὲν ἐ[illegible].

Ἐν τέλει, ὁ ὑπουργὸς προέβη εἰς ἐνδιαφερούσας δηλώσεις περὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀνεκοίνωσε μεταξὺ ἄλλων ὅτι μελετῶνται μέτρα διὰ τὴν παροχὴν διευκολύνσεων εἰς τὰ ταξείδια δι᾿ ὑποθέσεις διεθνεῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΕΒΥΘΙΣΑΝ ΔΥΟ ΠΟΛΕΜΙΚΑ

ΝΕΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΗΤΤΑΙ

Τὸ χθεσινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Στρατηγείου τοῦ Φύρερ, ἀφοῦ ἐκθέτει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον, — δημοσιεύομεν τὸ μέρος αὐτὸ εἰς τὴν πρώτην σελίδα — ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὴν Μεσόγειον γερμανικὰ ὑποβρύχια κατεβύθισαν ἐκ μιᾶς ὁμάδος καταδιωκτικῶν ὑποβρυχίων ἕνα βρεττανικὸν περιπολικόν, καθὼς καὶ ἓν πλοῖον συνοδείας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΛΤΑΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΟΛΛΑΝΔΙΚΑΣ ΑΚΤΑΣ

Συνεχίσθη ὁ βομβαρδισμὸς τῶν ἀεροδρομίων ἐπὶ τῆς Μάλτας. Πλοῖα περιπολίας κατέρριψαν πρὸ τῶν ὀλλανδικῶν ἀκτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς βρεττανικῆς ἐπιθέσεως κατὰ γερμανικῆς νηοπομπῆς, 5 ἐκ τῶν 8 ἐπιτεθέντων βομβαρδιστικῶν.

Ο ΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΓΧΗΝ

Ἐκτὸς τούτων, κατερρίφθησαν εἰς τὴν Μάγχην καὶ εἰς τὰς ὀλλανδικὰς ἀκτὰς ἓν βρεττανικὸν βομβαρδιστικὸν καὶ ἓν καταδιωκτικὸν ὑπὸ ναρκαλιευτικῶν καὶ 2 βομβαρδιστικὰ ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ ναυτικοῦ. Ἐβλάβησαν σοβαρῶς ἓν ἡμέτερον ναρκαλιευτικὸν καὶ ἓν πλοῖον περιπολίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος τούτου.

ΑΙ ΑΠΟΤΥΧΙΑΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ἀσθενεῖς δυνάμεις τῆς βρεττανικῆς ἀεροπορίας ἐνεφανίσθησαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἰς τὰ γερμανικὰ παράλια καὶ εἰς τὰς δανικὰς δυτικὰς ἀκτάς. Νυκτερινὰ καταδιωκτικὰ καὶ ἀντιαεροπορικὸν πυροβολικὸν κατέρριψαν 3 βρεττανικὰ βομβαρδιστικά, ναρκαλιευτικὰ δὲ κατέρριψαν δύο.

ΗΡΩΪΚΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ

Ὁ λοχαγὸς Λὲντ ἐπέτυχε κατὰ τὴν νύκτα πρὸς τὴν 16ην Μαΐου τὴν 30ὴν νυκτερινήν του νίκην.

ΟΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Μαΐου (Τηλεφωνικῶς). — Διὰ Ν. Δ. ὁρίζεται ὅτι οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ ἐν γένει προϊστάμενοι τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τιμωροῦνται ὡς ἀπεργοὶ καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν ἐπέτρεψαν(?) εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀπεργούντων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐφ᾿ ὅσον δὲν ἐξήντλησαν τὴν [illegible] τῆς ἰδιότητός των ἐπιρροὴν πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἀπεργίας.

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

Ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἤρχισεν ἡ συστηματικὴ καταδίωξις τῶν πλανοδίων πωλητῶν σιγαρέττων. Διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων πιστεύεται ὅτι θὰ ἀνασχεθῇ ἡ ἀδικαιολόγητος αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν σιγαρέττων.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν συνελήφθησαν ἄνω τῶν 40 τοιούτων μικροπωλητῶν.

Κατὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ μίσους

Ὁ σημερινὸς πόλεμος εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δυσφημίσεως τῆς Γερμανίας, τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος καὶ τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ ἀπὸ τὸν ἀγγλοαμερικανικὸν τύπον.

Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ μερικοὶ συνετοὶ Ἄγγλοι ἐπιθυμοῦντες τὴν συνεννόησιν, τῶν ὁποίων δυστυχῶς δὲν ἔχει εἰσακουσθῇ ἡ γνώμη καὶ παρεδίδετο(?):

Ὁ G. Ward Price γράφει εἰς τὸ ἔργον του «I know these Dictators» σελίς 151/152.

«Τώρα, ὁπότε ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις ὀργανώνουν μεγαλυτέρας δυνάμεις καταστροφῆς ἀπὸ ἄλλοτε, ἂς ὑπομνησθῇ ὅτι εἰς τὰ 1934 ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος εἶχε προτείνει γενικὸν περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν. Ἂν ἐπραγματοποιεῖτο αὐτό, θὰ ἀπεφεύγοντο τεράστιαι δαπάναι καὶ πολὺς ἀνησυχισμός»(?).

Η ΓΑΛΛΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΗ ΜΕΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΛΛΩΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΒΑΛ

ΒΙΣΥ, 16 Μαΐου. (Τρανζόσεαν). — Ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ οἱανδήποτε μείωσιν, οἱασδήποτε φύσεως, τῶν κυριαρχικῶν της δικαιωμάτων εἰς τὰς Γαλλικὰς Ἀντίλλας. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ὁπωσδήποτε εἰς οἱανδήποτε παγκόσμιον δύναμιν οὔτε ἀκόμη καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, νὰ κάμουν χρῆσιν τῶν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν σκαφῶν, τῶν σταθμευόντων εἰς τὰς Ἀντίλλας. Ὁ ὕπατος Ἁρμοστὴς Ρομπέρ, ἐνεργεῖ βάσει ἐξουσιοδοτήσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βισύ, καὶ οὐδεμία ἀπόφασις, σχετικῶς μὲ τὰς Ἀντίλλας δύναται νὰ ληφθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βισύ.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω σοβαρωτάτας δηλώσεις προέβη ὁ ἀρχηγὸς τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως κ. Πιὲρ Λαβάλ, ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ γαλλικοῦ καὶ ξένου τύπου τὴν 4.45 μ.μ. τοῦ Σαββάτου.

Προτοῦ προβῇ εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεις ὁ κ. Λαβάλ ἀνεγνώσεν εἰς τοὺς συγκεντρωμένους δημοσιογράφους δύο σπουδαῖα ἔγγραφα, ἤτοι, πρῶτον, μήνυμα τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαΐου, τὸ ὁποῖον ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Χόβερ ἔφερε διὰ νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Γάλλον Ὕπατον Ἁρμοστὴν τῶν Ἀντιλλῶν κ. Ρομπέρ, καὶ δεύτερον, ἀπάντησιν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἥτις διεβιβάσθη εἰς τὸν Γάλλον ἐν Βάσιγκτων πρεσβευτὴν κ. Χαῒν καὶ τὸν Ὕπατον Ἁρμοστὴν τῶν Ἀντιλλῶν ναύαρχον Ρομπέρ.

Ἀναγινώσκων τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὁ κ. Λαβάλ ἐδήλωσεν ὅτι μέχρι σήμερον 16 Μαΐου οὐδεμία ἀπάντησις ἐλήφθη ἐκ μέρους τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐπὶ τῆς γαλλικῆς διακοινώσεως, ὡς ἐκ τούτου δὲ θεωρεῖ καθῆκόν του νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα δημοσίᾳ, δεδομένου ὅτι οἱ βρεττανικοὶ καὶ βορειοαμερικανικοὶ ραδιοφων. σταθμοί, καθὼς καὶ ὁ βρεττανικὸς τύπος, ἐδημοσίευσαν ἐν τῷ μεταξὺ σχετικὰ μὲ τὴν γαλλικὴν ἀπάντησιν, οὐδόλως ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ἄκρως ἐνδιαφέρον εἶναι ἐπιχείρημα προβληθὲν ὑπὸ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὸ μήνυμα, τὸ ὁποῖον ὁ Βορειοαμερικανὸς ἀντιπρόσωπος ὑπέβαλεν εἰς τὸν Γάλλον Ὕπατον Ἁρμοστήν, δι᾿ οὗ ἰσχυρίζονται αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ὅτι εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ μεταβάλλουν τὸ καθεστὼς τῶν Ἀντιλλῶν, μετὰ τὸν πρῶτον λόγον τοῦ κ. Λαβάλ, ὡς ἀρχηγὸν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ὁποίῳ εἶχε δηλώση ὅτι ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς πολιτικῆς του θὰ εἶναι ἡ συνεργασία μετὰ τῆς Γερμανίας, ἕνεκα δὲ τούτου αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι φρονοῦν ὅτι αἱ γαλλικαὶ Ἀντίλλαι ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς βάσεις ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος.

Ἡ γαλλικὴ διακοίνωσις, ἀπαντῶσα εἰς τὰ ἀνωτέρω, ὑπογραμμίζει ὅτι οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς ἀφήνουν εἰς τὴν Γαλλίαν πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἀποικίας της καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἐπανειλημμένως ἔχουν δώσει ἐγγυήσεις, μέσῳ τοῦ ἐν Βισὺ πρεσβευτοῦ των, ναυάρχου Λῆχυ, ὅτι ἡ οὐδετερότης τῆς Γαλλίας διασαφηνίζεται ὑπὸ αὐτῆς τῆς Γαλλίας εἰς κάθε περίπτωσιν.

Εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Κὲρτς συνεχίζεται ἡ καταδίωξις τῶν Μπολσεβίκων

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 16 Μαΐου. (Α.Π.). — Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ τὰς ληφθείσας χθὲς τὴν ἑσπέραν πληροφορίας συνεχίσθη ἡ καταδίωξις τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Κὲρτς, ηὐξήθη δὲ σημαντικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰχμαλώτων ὡς καὶ ἡ ποσότης τῆς κυριευθείσης πολεμικῆς λείας.

Οἱ μπολσεβῖκοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἐγκαταστήσουν νέαν γραμμὴν ἀντιστάσεως ἐπὶ τῶν λόφων τῶν περικυκλούντων τὴν πόλιν τοῦ Κὲρτς· ἡ σφοδρότης ὅμως τῶν γερμανορουμανικῶν ἐφόδων συνέτριψε τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία συνειργάσθη ἀποτελεσματικῶς μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ ἐνήργησε συνεχεῖς ἐπιθέσεις ἀπὸ μικροῦ ὕψους ἐναντίον τοῦ φεύγοντος ἐχθροῦ. Ἐχθρικαὶ μηχανοκίνητοι φάλαγγες αἵτινες εἶχον κατορθώσει κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας νὰ φθάσουν εἰς τὴν ἀνατολικὴν περιφέρειαν τοῦ Κὲρτς ἀπέναντι τοῦ κόλπου Τιμοσκάγια ἐξεμηδενίσθησαν ὑπὸ τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας.

Αἱ ἀπόπειραι τῶν μπολσεβίκων ὅπως διαφύγουν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Κὲρτς ἀπέτυχον ἐπίσης διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν γερμανικῶν ἀεροπλάνων, αἱ δὲ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἀναρίθμητοι.

ΕΜΑΤΑΙΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

ΜΑΔΡΙΤΗ 16 Μαΐου (Ο.Ν.Β.). Ὁ εἰς Λονδῖνον ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Γιά» μεταδίδει ὅτι ἡ καλὴ διάθεσις ἡ γενομένη ἐκεῖ ἐκ τῆς ἀναγγελθείσης Ρωσσικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τοῦ Χαρκόβου καὶ ἐπιταθεῖσα ὑπὸ τῶν περιγραφῶν τοῦ τύπου διελύθη ταχέως κατόπιν τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ ρωσσικοῦ ἀνακοινωθέντος. Στρατιωτικοὶ κύκλοι τοῦ Λονδίνου ἐκφράζουν δημοσίᾳ τὴν γνώμην ὅτι ἡ μεγάλη γερμανικὴ ἐπιτυχία εἰς τὸ Κὲρτς δὲν δύναται κατ᾿ οὐδένα τρόπον νὰ παραβληθῇ μὲ τὰς ψευδεῖς περὶ νίκης ἀνακοινώσεις τῶν μπολσεβίκων. Τὰ γεγονότα κατέδειξαν ὅτι τὰ γερμανικὰ στρατεύματα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικοῦ καὶ ἐξοπλισμοῦ παρέμειναν ἀκέραια. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία δὲν ἔχει πλέον πιθανότητας νὰ σταματήσῃ τὴν γερμανικὴν προέλασιν ἥτις θὰ καταλάβῃ τὴν χώραν της ὡς Τιφλίς. Ἡ ἀπέραντος ἔκτασις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ τῆς παράσχῃ οὐδεμίαν ἐπιτυχίαν.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ

Προκειμένου ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ γίνῃ ἡ προνομιακὴ διανομὴ τῶν τροφίμων (ὀρύζης, ὀσπρίων, ἐλαίου καὶ σταφίδος) διὰ τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν τὰ σχετικὰ κουπόνια παρὰ τοῦ ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Θεσ)νίκης, καλοῦνται οἱ παντοπῶλαι ὅπως ἀπὸ αὔριον Δευτέρας 18ης τρέχοντος μέχρι καὶ τῆς Τετάρτης 20 ἰδίου μηνὸς καταθέσωσι ταῦτα εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον ἐπικεκολλημένα ἐπὶ χάρτου ἀνὰ 100 μετὰ καταστάσεων εἰς τὰς ὁποίας νὰ ἐμφαίνηται τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων τῶν πελατῶν των.

Βάσει τῶν στοιχείων τούτων οἱ παντοπῶλαι θὰ λάβωσι παρὰ τοῦ εἰρημένου Ἐπιμελητηρίου τὰς σχετικὰς διατακτικὰς πρὸς παραλαβὴν τῶν ἀναλογουσῶν ποσοτήτων τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν.

Ἡ μερὶς κατ᾿ ἄτομον ἔχει ὁρισθῇ ὡς ἑξῆς:

Ὀρύζης καὶ ἐλαίου ἀνὰ 40 δράμια. Ὀσπρίων καὶ σταφίδος ἀνὰ 60 δράμια.

Ἡ σειρὰ καταθέσεως τῶν ὡς ἄνω κουπονίων ὑπὸ τῶν παντοπωλῶν εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

1ον) Τὴν 18ην τρ. οἱ τῶν περιφερειῶν τῶν 1ου, 2ου καὶ 3ου ἀστυνομικῶν τμημάτων.

2ον) Τὴν 19ην τρ. οἱ τῶν 4ου καὶ 5ου καὶ

3ον) Τὴν 20ην οἱ τῶν περιφερειῶν τῶν λοιπῶν τμημάτων.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 17 Μαΐου 1942
Ἐκ τῆς Γεν. Δ)σεως Ἐπισιτισμοῦ

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΕΘΕΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΣΣΙΤΙΩΝ 120 ΤΟΝΝΟΥΣ ΟΣΠΡΙΩΝ

Πληροφορούμεθα ἁρμοδίως ὅτι αἱ Γερμανικαὶ Ἀρχαὶ Κατοχῆς συνεχίζουσαι τὸ ὑπὲρ τοῦ ἐπισιτισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον των, ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Συσσιτίων, τὰς κάτωθι ποσότητας τροφίμων: 60 τόννους φασόλια καὶ 60 τόννους ὄρυζα.

Τοιουτοτρόπως ἐξασφαλίζεται ἡ κανονικὴ λειτουργία ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα τῶν λαϊκῶν συσσιτίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα συντηροῦνται, ὡς γνωστόν, 200.000 περίπου ψυχαί.

Ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ Συσσιτίων, ἐθεώρησε, κατόπιν τούτου καθῆκον νὰ εὐχαριστήσῃ ἐγγράφως τὸν Ἀνώτερον Διοικητὴν Θεσσαλονίκης — Αἰγαίου διὰ τὴν εὐγενικὴν αὐτὴν πρᾶξιν τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν.

ΔΙΑΚΟΠΤΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Μαΐου. (Τηλεφωνικῶς). — Κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ὑγιεινῆς διακόπτονται τὰ μαθήματα εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Η Α. Δ. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος ὑποδιοικητὴς τῆς Α. Δ. Χωροφυλακῆς ἀντισυνταγματάρχης κ. Κυτσορίδης(?).

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΩΣ ΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 16 Μαΐου. (Ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον). — Ἀγγέλλεται ἐκ Νέας Ὑόρκης, ὅτι καθ᾿ ἃ μεταδίδει ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Βοστώνης, ὑπάρχει πρόθεσις ὅπως μετατραπῇ ἡ Νότιος Ἀφρικὴ εἰς μεγάλην βάσιν τῶν συμμάχων. Ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Καΐρου μεταδίδει σχετικῶς ὅτι εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκγύμνασις ἡμίσεος ἑκατομμυρίου στρατιωτῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἵτινες οὕτω θὰ εὑρίσκωντο κατὰ χιλιάδας μιλλίων πλησιέστερον πρὸς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀνατ. Ἀσίαν.

ΡΩΜΗ 16 Μαΐου. — Ἡ ἐφημερὶς «Πόπολο ντὶ Ρώμα» πληροφορεῖται ἐξ Ἱερουσαλὴμ ὅτι σημαντικὴ δύναμις ἀμερικανικῶν στρατευμάτων ἀναμένεται εἰς Μέσην Ἀνατολήν, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Αὐστραλῶν καὶ Νεοζηλανδῶν οἵτινες ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς πατρίδας των. Ἐπίσης πολωνικαὶ δυνάμεις προερχόμεναι ἐκ Ρωσσίας, ἀναμένονται εἰς τὸ Ἰρὰν καὶ τὴν Συρίαν.

ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ

Τραγικὸν δρᾶμα ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας:

Ὁ Δάριος Ἀρούχ ἔτρωγε μετὰ τῆς συζύγου του Μαίρης. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγητοῦ ὁ Ἀρούχ ἐφιλονίκησε μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ἐπετέθη ἐναντίον της μὲ τὸ πειροῦνι μὲ τὸ ὁποῖον ἔπληξεν αὐτὴν εἰς τὸ στῆθος ἐπανειλημμένως. Τὸ θῦμα ἐξέπνευσεν ἀμέσως. Ὁ δράστης συλληφθεὶς ἤρχισε νὰ ὀδύρεται καὶ νὰ μετανοῇ διὰ τὴν πρᾶξιν του.

5Η ΠΡΩΪΝΗ

ΕΝΩ Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΤΟ ΡΑΪΧ ΕΠΕΤΡΕΨΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ 15 ΧΙΛ. ΤΟΝΝΩΝ ΣΙΤΟΥ ΕΚ ΚΑΝΑΔΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 16 Μαΐου ('Ιδ. ὑπηρεσία) — **Αἱ Δυνάμεις τοῦ Ἄξονος** ἔδωσαν τὴν συγκατάθεσίν των πρὸς τὴν **Σουηδικὴν** κυβέρνησιν ὅπως ἀναλάβῃ αὕτη τὴν μεταφορὰν 15 χιλιάδας τόννων μηνιαίως σίτου ἢ σιταλεύρου καναδικῆς προελεύσεως εἰς τὴν **Ἑλλάδα**.

Ἡ εἴδησις αὕτη ἐπιβεβαιοῖ ἐκ νέου τὸ γελοῖον τῶν βρεττανικῶν ψευδῶν καθ᾿ ἃ ἡ **Γερμανία** παρεμποδίζει τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς **Ἑλλάδος**. **Γεγονὸς** εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ **Γεωργίου** ἐδραπέτευσε μεθ᾿ ὅλου τοῦ χρυσοῦ, χωρὶς ν᾿ ἀφήσῃ οὐδὲ μίαν δραχμὴν διὰ τὴν πληρωμὴν ἢ ἀγορὰν τροφίμων διὰ τὸν πληθυσμόν.

Ἄνευ τῆς γερμανικῆς βοηθείας καὶ τῆς διευκολύνσεως τῆς μεταφορᾶς, τοιοῦτον ἐγχείρημα θὰ ἦτο τελείως ἀδύνατον. **Ἡ** βρεττανικὴ κυβέρνησις, ἄλλως τε, δὲν ἔλαβε θέσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου κατ᾿ οὐδένα τρόπον. **Εἶναι** εἰς αὐτὴν ἀδιάφορον ἀσφαλῶς ὅτι οἱ **Ἕλληνες** οἵτινες ἔχυσαν ἤδη διὰ τὴν **Ἀγγλίαν** ἀρκετὸν αἷμα, τώρα ἀποθνήσκουν ἐκ τῆς πείνης.

ΘΑ ΚΑΤΑΛΗΦΘΟΥΝ ΟΙ ΑΣΚΕΠΕΙΣ ΧΩΡΟΙ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΔΟΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 16 Μαΐου (τηλεφωνικῶς). — Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προωθήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως Ν. Δ. ὁρίζον ὅτι δι᾿ ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ κατάληψις ἀσκεπῶν ἐκτάσεων μὴ καλλιεργουμένων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ὁπωσδήποτε κατόχων των καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν, πρὸς καλλιέργειαν εἰς γεωργοὺς κατοίκους τοῦ ἰδίου χωρίου ἢ καὶ γειτονικῶν.

Ἡ ἀναγκαστικὴ αὕτη διάθεσις τῶν γαιῶν γίνεται διὰ μίαν καλλιεργητικὴν περίοδον. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἐπιβολὴ τῆς ὑποχρεωτικῆς καλλιεργείας τῶν ὡς ἄνω γαιῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ ὁπωσδήποτε κατόχων των.

Περαιτέρω διὰ τοῦ ἰδίου Ν. Δ. παρέχεται ἡ εὐχέρεια τῆς ἀναγκαστικῆς ρυθμίσεως τῶν καλλιεργειῶν ὡρισμένων φυτῶν καὶ λοιπῶν ὡς καὶ ἡ ρύθμισις τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν, ζωοκομικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Διὰ τὴν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν τῶν θεσπιζομένων ἀνωτέρω μέτρων θὰ συσταθοῦν εἰς τὰς ἕδρας τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιτροπαὶ προωθήσεως γεωργικῆς παραγωγῆς.

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Καλοῦνται ἀνεξαιρέτως σήμερον ὥραν 10—1 οἱ ἰδιωτικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ Ἐργατ. Κέντρον προσκομίζοντες τὰ ἀσφαλιστικά των βιβλιάρια καὶ τὰ δελτία τροφίμων.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΕΡΤΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΛΗΓΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ

ΡΩΜΗ, 16 Μαΐου (Στέφανι). — Ἡ νικηφόρος ἔκβασις τῆς μάχης τοῦ Κὲρτς ὑπογραμμίζεται διὰ κτυπητῶν τίτλων ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων.

Ἡ νίκη αὕτη μαρτυρεῖ γράφουν αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ὅτι ἡ πρωτοβουλία ὄχι μόνον ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μὲ τὸ μέρος τῆς Γερμανικῆς διοικήσεως ἀλλὰ ἀκόμη ἀναπτύσσεται μὲ ἀμέσους καὶ λαμπρὰς ἐπιτυχίας.

Ἐξ ἄλλου ἡ κατάληψις τοῦ Κὲρτς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ στρατηγὸς «χειμὼν» δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ρώσσους νὰ ἐνισχύσουν οὔτε τὰς θέσεις των οὔτε τὰ μέσα των.

Αἱ ἐφημερίδες συμπεραίνουν ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς ὅτι αἱ μελλοντικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἄξονος καὶ τῶν συμμάχων του εἶναι εὐοίωνοι καὶ παρατηροῦν ὅτι ἡ νέα αὕτη σοβαρὰ ἧττα ἀποτελεῖ σημαντικὸν πλῆγμα διὰ τὰς ἐλπίδας τῶν ἀγγλοσαξώνων συμμάχων τῆς Μόσχας.

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16 Μαΐου. (Στέφανι). — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προπαγάνδας Δρ Γκαῖμπελς, σχολιάζων φράσιν τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ Φύρερ, εἰς ἣν λέγει ὅτι «μετὰ τὴν χειμερινὴν ἐκστρατείαν ὁ κίνδυνος εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἀπεσοβήθη ὁριστικῶς», γράφει εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν «Ντὰς Ράϊχ», ὅτι κατόπιν τούτου οὐδὲν ἐνδεχόμενον ὑπάρχει, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν ἡ Γερμανία νὰ ἀντιμετωπίσῃ.

«Ὑπερενικήσαμεν μεγάλας δοκιμασίας, γράφει ὁ Ὑπουργός, καὶ ἡ Ἱστορία θὰ ἐξάρῃ τὴν ἀξίαν τῶν μαχητῶν τοῦ Ἀνατ. Μετώπου, κατὰ τὸν σκληρὸν χειμῶνα τὸν ὁποῖον διῆλθον ἐπὶ τοῦ Βολχώφ, πλησίον τοῦ Ντεμγιάνσκυ, τοῦ Γιουκώφ, τοῦ Ρζὲβ, τοῦ Ντόνετς καὶ πέριξ τοῦ Κὲρτς.